SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 97. JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MAY 25, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 25-го ТРАВНЯ 1989 Ч. 97. РІК XCVI.

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ ЗАКІНЧИЛИ ГОЛОДІВКУ

Рим. — Як інформує Пресова Служба Синоду УКЦеркви, 22-го травня 1989 року делеґація трьох українських католицьких єпископів і трьох священиків, що перебували в Москві з домаганням побачення з представниками Верховної Ради СССР, припинили голодовий страйк, який вони розпочали 16-го травня ц.р. на знак протесту, що їх не прийняли у Президії Верховної Ради СССР.

Єпископ Павло Василик поінформував Пресову Службу УКЦеркви в Римі, що вони мали побачення із представником Верховної Ради СССР Юрієм Христорадновим, але не осягнули ніякого позитивного висліду щодо леґалізації УКЦеркви в Україні. Однак вони продискутували той факт, що українські католики все ще є строго переслідувані. Ю. Христораднов заявив, що проблема переслідування мусить бути розв'язана з урядовими чинниками УССР, і що Російська Православна Церква є перешкодою в леґалізації УКЦеркви.

Єпископ П.Василик повідомив, що делеґація після цієї розмови уважала за найбільше відповідне в цьому моменті перестати голодівку і змінити свою стратеґію щодо цієї справи.

Рівночасно Пресову Службу повідомлено, що Микола Муратов, який є посередником УКЦеркви вже двічі дістав анонімні телефони з погрозами: в понеділок 22-го травня ц.р. Особа, що телефонувала говорила українською і російською мовами і була добре поінформована про його діяльність у справі леґалізації УКЦеркви. Ця людина по телефоні погрожувала, що приїде до Москви із деякими „парубками", які, мовляв, поб'ють його та покажуть йому, що це значить бути „унійтом". М.Муратов також поінформував, що священик о. Микола Куць був засуджений на 15 днів тюрми, а католицький активний діяч Богдан Горинь дістав грошову кару. Отця Куця заарештовано 5-го травня ц.р. після того, як він відслужив Службу Божу в Дрогобичі 2-го травня ц.р.

Отець Куць зіґнорував місцеву поліцію, яка старалася перервати Богослужбу, вживаючи гучномовці і напастуючи вірних. Досі немає вістки, чи він був звільнений. Відомо, однак, що Б. Горинь був покликаний на переслухання і покараний грошовою карою 200 рублів за свою активність для УКЦеркви в Україні. Пересічна місячна платня в СССР виносить 160 рублів.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ОБГОВОРЮВАВ СПРАВИ БЮРА У ВАШІНҐТОНІ І КАНАДСЬКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА

Союзівка. — У другому дні Річних нарад Головного Уряду Українського Народного Союзу у вівторок, 23-го травня 1989 року, на порядку дня були справи Бюра УНС у Вашінґтоні та Канадського представництва УНС.

У ранніх годинах учасники річних нарад прослухали усний звіт директора Інформаційного Бюра УНС у Вашінґтоні та головного радного ГУ УНС Евгена Іванціва, який доповнив його обширний письмовий звіт Е. Іванців, який має за собою 20 років перебування у столиці країни, тепер постійно використовує свої широкі зв'язки як керівник Інформаційного Бюра. Його співробітником є Іван Кунь, а останнім часом прийнято на працю третю силу — Марію Ліщак. Свою працю вони зосередили на інформуванні американських політиків, зокрема сенаторів та конґресменів у Вашінґтоні про всі справи, що торкаються українців. Тут на першому місці стоять події в Україні, які майже кожного дня приносять нові вістки, справи українців в ОСІ та праця Комісії дослідження Великого Голоду в Україні під керуванням д-ра Джеймса Мейса.

Одночасно Інформаційне Бюро слідкує за усіми проєктами законів, які обговорюються в Палаті Репрезентантів і Сенаті і, якщо вони заторкують українців, інформує через союзову пресу про це наш загал із закликом, щоб поодинокі наші громадяни відгукнулися і писали у цій справі листи до своїх законодавців. Керівник ІБ УНС у Вашінґтоні порушив також справу технічного устаткування бюра, в якому є конечність мати усі можливі модерні технічні засоби для скорого поширювання вісток та проєктів.

Після вичерпного звіту Е. Іванціва розвинулася жвава і широка дискусія присутніх. У загальному усі члени Головного Уряду висловилися дуже позитивно і похвально про дотеперішню працю ІБюра, а рівночасно про рішення Головного Уряду, яке схвалено на попередніх річних зборах, відкрити таке бюро у Вашінґтоні, навіть не зважаючи на високі кошти пов'язані із утриманням такого бюра. Тут порушено також можливість у майбутньому збільшити персонал того бюра, якщо зайде потреба. Дуже важливою справою, яку порушено в дискусії є конечність крайової інформативної мережі Відділів і Округ Українського Народного Союзу, які стояли б у безпосередньому зв'язку з Інформаційним Бюром у різних важливих акціях. Тут зокрема обговорювано потребу такого зв'язку, коли йдеться про масову реакцію української громади на різні законодавчі проєкти, які торкаються безпосередньо або посередньо українців.

У дискусії ред. Зенон Снилик порушив також важливу справу включення кореспондента видань Українського Народного Союзу до корпусу преси Білого Дому і Конґресу. Керівник Інформаційного Бюра Е. Іванців обіцяв таку можливість перевірити і, якщо це реальне, полагодити її позитивно. Він у дискусії підніс також проблему співпраці ІБ УНС із давніше вже існуючою у Вашінґтоні Українською Інформаційною Службою, що працює там тепер з рамені УККА. Він запевнив присутніх, що поміж тими двома бюрами немає проблем, не зважаючи на деяке неґативне становище нашої преси до того питання. Навпаки Е. Іванців підкреслив, що він стоїть на становищі повної співпраці з Бюром УІС і його теперішнім керівником Іриною Ходобою та узгіднює усі пляни. На його думку, на терені Вашінґтону є місце на декілька таких бюр, і подав, для прикладу, жидівську та вірменську спільноту, які мають повнодіючих кількадесять подібних інформаційних бюр. Також можна брати приклад із їхніх зусиль мати серед впливових членів Сенату та Палати Репрезентантів своїх людей. До цього найкращий шлях — вишукувати молодих осіб на літню практику до бюр законодавців. Саме тепер директор ІБ УНС Е. Іванців розшукує українських студентів, які б надавалися на таку працю та інформував, що вірмени вже мають так багато зголошених, що обмежили кількість їх лише до сорока можливих кандидатів.

Звичайно такі літні помічники вже нав'язують контакти і часто згодом вибирають політичну кар'єру асистентів сенаторів чи кон

(Закінчення на ст. 7-ій)

Чернівецький університет названо іменем Ю. Федьковича

Чернівецький університет ім. Ю. Федьковича

З радістю сприйняли студенти й викладачі Чернівецького університету рішення Ради Міністрів УССР про присвоєння цьому вищому закладові імени буковинського Кобзаря — Юрія Федьковича. Цей університет на території колишньої Австро-Мадярської імперії зародився не без впливу видатного письменника-демократа, громадського і культурно-освітнього діяча Юрія Федьковича.

В Чернівецькому університеті щороку навчається 10, 000 студентів і викладання ведеться трьома мовами: українською, російською й молдавською.

Університет має 50 катедр де працюють 500 викладачів.

Жиди реаґують на промову державного секретаря Дж. Бейкера

Вашінґтон. — У понеділок, 22-го травня ц.р., промовляючи на річній конференції Комітету американсько-ізраїльських публічних справ, тобто могутньої та сильної проізраїльської лоббі на Капітолю, державний секретар Джеймс Бейкер сказав, що прийшов час, щоб Ізраїль „назавжди відкинув нереальну візію більшого Ізраїля і простягнув сусідську руку палестинцям які також заслуговують на політичні права". Це вперше державний секретар представив ясний і зрозумілий напрямок підходу Уряду президента Джорджа Буша до замирення на Близькому Сході, бо до палестинців він звернувся також з ясною вимогою: „тепер прийшов час на те, щоб палестинці одним голосом говорили про замирення".

Ця промова державного секретаря була разючо безсантиментальною та надзвичайно прямою, але вміло підкреслила його рівномірність у зверненні як до ізраїльтян, так і до палестинців, щоб обидві сторони пішли на поступки в ім'я миру, одначе в той самий час схвалив пропозицію виборів ізраїльського прем'єр-міністра Їцака Шаміра на західньому побережжі ріки Йордан і у смузі Ґази, як базу пролому для цього безвихідного становища на Близькому Сході. Хоча ця промова ніяк не змінила настанови Уряду ЗСА до Ізраїлю, але її виголошен-ня і справедливе домагання від обидвох сторін дещон здивувало і трохи приголомшило виключно жидівську публіку цієї конференції. Одначе в обороні промови Дж. Бейкера став заступник директора цієї організації Томас Дайн, заявляючи, що „на його думку, ця промова була справедливою", але більшість публіки з ним не погоджувалися та явно висловлювали своє обурення таким, на їх думку, несправедливим ставленням до Ізраїля.

Найбільше обурили присутніх вимоги до Ізраїля „покинути нереальну мрію могутнього Ізраїля та зректися всяких територіяльних приєднань, припинити насильне заселення завойованих територій, дозволити на відкриття шкіл і простягнути дружню руку палестинцям, яким також належиться політичні права". Не був вдоволений цією промовою Дж. Бейкера також ізраїльський міністер оборони Іцак Рабін, який заявив, що „якби він цю промову виголошував, то зробив би більше закликів у сторону палестинців, а менше на адресу Ізраїля".

Все ж таки знайшовся такий, що не побоявся голосно одобрити вимоги ЗСА до Ізраїля і палестинців. У Ню Йорку колишній міністер закордонних справ Ізраїля Ебба Еббан сказав, що „підхід Дж. Бейкера є правильний, бо бере до уваги реальну структуру нашої країни, яка з природи є країною двох мов, двох віровизнань і двох ідентичностей, саме тому ми мусимо пособляти національним аспіраціям двох народів".

НА КИЇВСЬКОМУ СТАДІОНІ ВІДБУВСЯ БАГАТОЛЮДНИЙ МІТИНҐ

Київ. — Тут на стадіоні „Дружба" відбувся мітинґ, організований товариством „Зелений світ" при Комітеті захисту миру. Він тривав дві години. На мітинґу, в якому взяло участь коло 25,000 осіб, виступили письменники і вчені Павличко, Танюк, Редзінський, заступник головного інженера Чорнобильської нуклеарної електростанції Щербина, представники громадськости з Мінська, Народичів та інших міст Білорусії. Всі виступаючі різко критикували політику концентрації нуклеарних електростанцій на Україні.

На Україні, яка займає 3 відсотки всієї території Совєтського Союзу, скупчено 40 відсотків всієї нуклеарної енерґетики.

У виступах учасників мітинґу звучали вимоги резиґнації міністра охорони здоров'я УССР Романенка, а також вимоги розсекретити інформації про Чорнобильську катастрофу. Серед льозунґів і транспарантів були написи: „Україна — не власний хутір МінАтомЕнерґо (Міністерство атомної енерґетики)", „УССР за атомними ґратами", „Будівництво атомних електростанцій — на референдум" і т.д. Над стадіоном був піднятий синьо-жовтий прапор.

Під час мітинґу відбулася демонстрація Української Гельсінкської Спілки на чолі з його головою Левком Лук'яненком. Пізніше демонстранти УГС вийшли зі стадіону і розгорнули свої льозунґи на площі. Збиралися підписи під зверненням до Президії Верховної Ради СССР про відкликання закону з 8-го квітня про відповідальність за організацію мітинґів, за участь у них та за критику урядових осіб чи установ.

Потім тисячний похід з запаленими свічками рушив по Хрещатику і дійшов до Центрального стадіону, де відбувся мітинґ. Виступаючі різко осудили однопартійну диктатуру і закликали до повернення влади народу, до багатопартійности парляментської демократії. Засуджувалися винуватці тбіліської різні.

РОЗ'ЯСНЕННЯ ПРО УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СССР

Як уже повідомлялося, в СССР було прийнято новий закон про кримінальну відповідальність за „дискредитацію" службових осіб, організацію мітинґів та участь у них й також за критику партійних функціонерів чи урядових установ.

Тепер Верховний суд СССР пояснює, що Указ було зформульовано досить нечітко, що дало змогу довільно тлумачити його. В результаті вже „було притягнуто до відповідальности ряд громадян".

В понеділок, 22 травня, Верховний суд СССР опублікував роз'яснення в якому сказано, що громадяни не повинні притягуватись до відповідальности за висловлювання критичних зауважень на адресу офіційних осіб. Порядок застосування нового Указу довелося переглянути у зв'язку зі зловживаннями та з метою недопустити довільного тлумачення його в майбутньому.

Критики Указу відзначали, що він дає змогу притягнути до відповідальности громадян, які скажуть правду, котра не подобається партійному керівництву. Литовський активіст Альвідас Юозайтіс сказав, що в Указі дотримано духу „чистого сталінізму". Представники демократичних рухів різних республік висловлювали побажання, щоб З'їзд народних депутатів відмінив його. Проти Указу також неодноразово виступав академік А. Сахаров.

Верховний суд наказав підлеглим судам застосовувати Указ виключно у випадках поширення справді „злісних наклепів". „Ґрунтовна, арґументована критика дій і рішень організацій, установ та керівних осіб з боку окремих громадян, що виступають публічно в рамках закону, не може вважатися кримінальним злочином, за який треба карати", — сказано в роз'ясненні Верховного суду СССР, поширеному аґенцією ТАСС.

В повідомленні ТАСС не сказано, скільки людей було притягнуто до відповідальности на підставі нового Указу і в чому конкретно їх звинувачено. Однак зазначено, що Указ тлумачився довільно.

В повідомленні ТАСС також сказано, що Верховний суд СССР реабілітував ряд людей, засуджених в 30-ті та 60-ті роки за антисовєтську ділність. Серед них, наприклад, засуджені за „шпигунство на користь Німеччини" і за „участь у вбивстві Кірова" в 1934 році Також реабілітовано латвійського поета К.Скуінекса, засудженого в 1962 році за „антисовєтську аґітацію".

ПІДСУМКИ ВСЕСОЮЗНОГО ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ ПО УКРАЇНСЬКІЙ РСР

За даними перепису, проведеного в січні нинішнього року, чисельність населення Української РСР на 12 січня 1989 року становила 51 мільйон 704 тисячі чоловік.

Зміна загальної чисельности населення республіки за переписами за післявоєнний період характеризується такими даними:

1959 р. (на 15 січня) — 41 мільйон 900 тисяч

1970) р. (на 15 січня) — 47 мільйонів 100 тисяч

1979 р. (на 17 січня) — 49 мільйонів 800 тисяч

1989 р. (на 12 січня) — 51 мільйон 704 тисячі.

Основним фактором зростання населення в більшості областей є природний приріст. Зменшення населення в семи областях — Вінницькій, Житомирській, Кіровоградській, Сумській, Хмельницькій, Черкаській і Чернігівській — сталося, головним чином, за рахунок міґраційного впливу. Найбільший приріст населення в Києві, за останні десять років населення столиці збільшилося на 438 тисяч і становить тепер 2 міл. 602 тисячі.

Чисельність міського і сільського населення республіки змінилася так:

1959 рік —міське—19.2млн сільське — 22.7 млн.

1970 рік — міське — 25.7 млн., сільське — 21.4 млн.

1979 рік — міське — 30.5 млн., сільське — 19.3 млн.

1989 рік — міське — 34.6 млн., сільське — 17.1 млн.

За останні 10 років кількість міст у республіці збільшилася на 28 і на початок 1989 року налічувалось 434 міста. З них з населенням від 100 до 500 тисяч жителів — 40, більш як півмільйона чоловік — 10, в тому числі п'ять міст з населенням понад мільйон жителів (Київ, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк і Одеса).

Докладні дані перепису про розподіл населення за національністю будуть опубліковані пізніше.

(Подано за „Робітничою газетою" з 7-го травня)

ВІДБУДЕТЬСЯ ДОПОВІДЬ М. ПОЛОТНЮКА

Ню Йорк. — Українська Американська Координаційна Рада влаштовує в п'ятницю 2-го червня ц.р., о год. 7-ій вечора в Народному Домі в приміщенні УАК Ради, 140 Друга авеню, вечір на якому з доповіддю виступить Максим Полотнюк, син письменниці Ірини Вільде, недавно прибулий член Гельсінкської Спілки у Львові. Тема доповіді: Сучасний Львів та мої переживання в тюрмі.

ПРОФ. М. СТЕПАНЕНКО В РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ"

В. Безсонів (зліва) і проф. д-р М. Степаненко

Джерзі Сити, Н.Дж. (хвф). — Про те, що на Союзівці має відбутися зустріч-з'їзд абітурієнтів карльсфельдської гімназії 24-25-го червня ц.р. редакцію „Свободи" прийшов повідомити колишній професор мови і літератури цієї гімназії д-р Микола Степаненко в товаристві свого давнього побратима Володимира Безсонова.

Користаючи зі свого перебування в редакції, д-р Микола Степаненко розповів про те, що старається відновити діяльність Братства Державників-Самостійників — послідовників Симона Петлюри, якого директором нині є д-р Теодосій Онуферко, а заступником директора є д-р Микола Степаненко. Продовжуючи розповідь, М. Степаненко говорив про те, як з нагоди відзначення 100-ліття з дня народження Симона Петлюри БДСПСП у 1979 році започаткувало ряд видань зі статтями і матеріялами про Симона Петлюру та показав чотири скромні книжечки: „Жива леґенда дальшої нашої боротьби", — статті, промови, розвідки, — М. Степаненко (видавництво „Україна", 1979 рік), „Шосте коло", М.Степаненко, редактор Микола І. Липовецький (видавництво „Україна", 1979), „Борець за ідеї української нації", М. Степаненко (видавництво „Україна", 1981) та збірку поезій Миколи Ковальського „Етюди" (видавництво „Україна", 1978).

Розповідь продовжується з ціллю подати нашій громаді до відома, що саме в цьому році припадає 110-ліття з дня народження Симона Петлюри — президента Української Народньої Республіки. З уваги на ці роковини хочуть активізувати діяльність БДСПСП, котре частинно поставило собі за завдання бути носієм петлюрівських ідей — волі, незалежности, підтримувати Державний Центр Української Національної Республіки та зберігати архівні матеріяли. Ціллю Братства є також підтримувати установи та інституції, що вивчають і утривалюють спадщину Симона Петлюри та носять його ім'я, крім бібліотеки-музею в Парижі, названо також інститут ім. Симона Петлюри в Торон

(Закінчення на ст. 7-ій)

ВІДБУДЕТЬСЯ АКАДЕМІЯ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Бетлеґем, Пенн. — Тут у неділю 4-го червня 1989 року о год. 3-ій по полудні відбудеться Академія для вшанування 50-річчя проголошення незалежности Карпатської України.

Академія відбудеться в залі Української Католицької Церкви при вул. Кеммер і Юніон. Головним промовцем на Академії буде Йосиф Тереля.

7-ИЙ З'ЇЗД ГУЦУЛІВ

Ґлен Спей, Н.Й. — Тут на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" відбудеться 27-28-го травня VII гуцульський з'їзд Українського Світового Об'єднання Гуцулів.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИК ФЕДЕРАЛЬНОЇ ради домашніх позичкових банків заявив, що урядові реґулятори мають на меті відкинути прохання одної з найбільш успішних ощадничо-позичкових асоціяцій про вихід з обезпеченевого фонду. Натомість вони хочуть вступити до куди багатшого фонду Федеральної корпорації обезпечення депозитів. Ця корпорація зараз уважається більше ефективною, бо має біля 14 більйонів дол. майна, а Фонд федеральної ради домашніх позичкових банків є дещо спустошені великою кількістю банкрутств ощадничево-позичкових інституцій.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ТЕ, що убогість і брак мешкань, на котрі можуть собі дозволити вбогі люди, є дуже значним чинником у загальній проблемі бездомности в Америці, знавці та працівники цієї ділянки стверджують, що наркоманство та алькоголізм є головною причиною цього стану. Вони заявляють, що безпритульність чоловіків, жінок і цілих родин — це наслідки алькоголізму і наркоманства, які дуже утруднюють шукання розв'язок для цих проблем, чи примінення існуючих.

ТЕЛЕФОННА ІНДУСТРІЯ далекого віддалення під сучасну пору дуже процвітає, що позначується на значному обниженні цін, великому рості запотребувань на телефонні послуги далекого віддалення, зокрема додаткових телефонічних ліній міжнародного сполучення. З уваги на це, міжнародні зв'язки значно пожвавилися й світ став зовсім малим. Джек Ґрубмен, аналіст зв'язків далекого віддалення, заявив, що ця індустрія є доперва у початковій фазі свого ровзою й перед нею — велике майбутнє.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Міттеран заявив, що для Заходу ще не настав час говорити про „нульовий варіянт", тобто про повне знищення на европейському континенті тактичної нуклеарної зброї. Міттеран заявив також, що союзники можуть зачекати з модернізацією ракет в очікуванні успіху чи невдачі віденських переговорів про скорочення звичайних видів озброєнь, однак відмовлятися від програми модернізації ні в якому випадку не можна. Президент заявив, що не залежно від дальшого розвитку американсько-совєтських відносин Франція буде продовжувати модернізацію власних тактичних ракет, замінюючи застарілі ракети „Плутон" на більш досконалі системи „Ґадес". Заява Міттерана навряд чи буде мати істотний вплив на становище Бонна, однак у Вашінґтоні і Лондоні вона зустрінута з явним задоволенням.

УЖЕ ПІСЛЯ ВІД'ЇЗДУ Міхаїла Ґорбачова в Москву було оголошено совєтсько-китайський комунікат, з якого видно, що сторони так і не прийшли до згоди у справі про Камбоджу. Москва і Пекін погодилися, що після виведення в'єтнамських військ з тієї країни, яке завершиться у вересні ц.р., військова допомога ворогуючим сторонам повинна поступово припинитися, і що Камбоджа повинна стати „незалежною, миролюбною, нейтральною і неприєднаною державою". Пекін заявив, що у Камбоджі повинен бути створений тимчасовий чотиристоронній коаліційний уряд на чолі з принцом Нородомом Сіануком. Москва вважає, що камбоджійці самі вирішили справу про свій майбутній уряд.

ЯК ПОВІДОМИЛО ТЕГРАНСЬКЕ радіо, в неділю, в кількох містах Ірану були прилюдно повішені 14 контрабандистів наркотиками. Від грудня минулого року, коли уряд оголосив про початок кампанії щодо боротьби з наркоманією, за аналогічні обвинувачення були страчені 637 осіб.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year $40.00 6 months $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year* $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: send address changes to:

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на пів року $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Китайські мури — нещастя народів

На американських телевізорах показували цікаву сцену: китайські господарі привезли автокадою гостя з Москви під рештки китайського муру, однієї з атракцій для туристів. Міхаїл Ґорбачов дивився на руїни здвигненого в 4-му сторіччі перед Христом муру, що простягався довжиною однієї тисячі миль, як охорона Китаю перед наїздами північних сусідів-монголів. Один із західніх журналістів, стаціонованих у Москві, які товаришили Ґорбачову в його подорожі до Китаю, запитав його: „А коли буде знищений берлінський мур?" Ґорбачов хвилинку помовчав і відповів: „Думаю, що прийде час, коли всі такі мури будуть знищені".

Ґорбачов — людина інтеліґентна. Він знає дати добру відповідь. На жаль, його інтеліґенція і зручність не йдуть впарі з правдомовністю і його слова не покриваються з ділами. Ніхто інший, тільки большевики почали після Ялти і Потсдаму будувати штучні мури, які розділяють країни й народи. Навіть за царату не було такої Залізної завіси, як її створив Сталін — це був большевицький мур, що ним імперія відмежувалася від західнього культурного світу. У серпні 1961 року східньо-німецькі комуністи за наказом з Москви здвигнули мур почерез середину Берліну, зараз біля відомої у світі Бранденбурзької брами, — на тому мурі збудували стежні вежі з кулеметами і, щоб зупинити дальшу втечу німців на Захід (втекло їх три мільйони) почали стріляти втікачів, як диких звірів. Кожний американський президент, який відвідує Західню Німеччину з її столицею у Бонні приїздить до Берліну, щоб біля тамошнього муру демонструвати свою ворожість такій варварській поведінці. Джан Кеннеді записався в історії своїм окликом „Іх бін айн Берлінер". Ґорбачов деклямує про демократизацію, про спільність цілей з західнім світом, але його гасла гласности і перебудови не перескочили берлінського муру. І хоч за володіння Ґорбачова стало в СССР легше жити і за західніми туристами вже не стежать совєтські янголи-хоронителі так, як це бувало раніше, проте все ж кожний громадянин будь-якої вільної країни у діяспорі, який поїде до СССР, вертається з віддихом полегші — наче вихопився з в'язниці.

Китайський мур став символом штучного поділу, внутрішнього розсварення, гону до ізоляції, до відмежування себе від зовнішнього світу. І тому говорячи про китайський мур — треба мати на увазі не тільки те, що діється у широкому світі, але й те, що діється всередині народів, у нас українців. Уже злощасні княжі крамоли здвигали внутрішній мур в Україні. Татарські люди за наїзду Бату-хана були таким новим муром, і козацькі „чорні ради", так майстерно змальовані Панталеймоном Кулішем, повторювали цю трагічну процедуру. Іскра і Кочубей, які зробили донос на Івана Мазепу до Петра І та яким згодом, після Полтавського бою, большевики поставили пам'ятник у Києві на Печерську — це були звеличники муру, що перерізував би український нарід. І не бунти братів П'ятакових у Києві, ані воєнні походи большевицьких полководців Муравйова, Антонова-Овсієнка і їм подібних завалили Українську Народну Республіку, а маси „невтральних" і десятки анархічних отаманів знищили новітню українську ні від кого незалежну демократичну державу.

І що діється в українській громаді у діяспорі? Чи нема між ними нині ніякого муру? Постали крайові централі, створилась у постаті СКВУ наче координаційна й репрезентаційна „шапка" над ними, але ані Секретаріят СКВУ не втішається цією пошаною і авторитетом, як повинен би, ані нема ладу в усіх наших громадах — з американською впереді. Ясно, що в такому стані, коли існують дві центральні репрезентації, коли існують близько десяток політичних партій і ще недавно, за свіжої нашої пам'яті, до Вашінґтону їздили різні діячі й делеґації, що рекомендували себе, як „одинокі представники України" — в такому стані, про який державна верхівка ЗСА знаменито знає, — не можна таку громаду так шанувати, як ми хотіли би.

Дивлячись, на екрані телевізора на рештки китайського муру й Ґорбачова біля нього з гуртом китайських достойників і сотнею журналістів — сумні рефлексії зроджувалися на тему цього трагічного муру. Він глузує з набожної пісні „В єдності сила народу — Боже нам єдність подай". Ґорбачов правильно заповів, що у світі колись зникнуть мури. Але чи і коли зникне мур, який ділить українців?!

Ів. Самійленко

НА ПОРОЗІ ДЕСЯТОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

Будучи напередодні Десятої Сесії УНРади, яка відбудеться в днях 17-го — 19-го червня ц. р. у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., ми мусимо повністю усвідомити той незаперечний факт, що ця сесія не буде якоюсь звичайною черговою сесією, яка має підсумувати п'ятирічну працю ДЦ УНР в екзилі та накреслити пляни дальшої діяльности Державного Центру.

Сьогоднішні обставини вимагають далеко більше від нас. Драстичні здвиги і зудари сил свободи з силами беззаконня й тиранії, які все більше ширяться й поглиблюються в колоніяльній імперії Москви, а зокрема в Україні, вимагають від нас, як ніколи, нових форм і методів праці, нової стратегії, потужної сили волі й посвяти, а головне єдности між нами — тут в діяспорі і на Україні.

Десята сесія УНРади мусить показати — чи готові і здібні ми відшукати та визначить властиве нам місце і ролю в цій вирішальній боротьбі, яка б відповідала вимогам і потребам українського народу на Батьківщині. Для послів Десятої сесії це буде справжня проба та іспит нашої державно-політичної зрілости.

Річ іде тут про ролю ДЦ УНР — найдорожчого всенаціонального скарбу, переємника тяглости наших державних традицій і репрезентанта української державности, яка дає підставу урядові УНР право бути протиставленням і запереченням сучасного окупаційного режиму в Україні. ДЦ УНР — це наша найсильніша правна зброя в боротьбі українського народу за відновлення його суверенности і державної незалежности.

Немає сумніву, що Десяту сесія будуть пильно спостерігати наші друзі й вороги. Перші будуть раді — втішатись одностайністю і успіхами послів сесії, — другої тріюмфуватимуть на випадок незгоди, роздору та фіяско плянів і задумів сесії. Ось чому на плечах всієї нашої комісії, як і кожного її члена лежить виключно велика відповідальність. Несуть також відповідальність і Уряд УНР та Президія УНРади.

Багатозначність Десятої сесії є ще й ця, що до УНРади вертаються п'ять політичних партій і організацій, які об'єднані тепер в КУППО. Сюди входять: ОУН(м), УРДП (М. Воскобійника), СЗСУ — Селянська партія, УНДО (Р. Барановський) і Рада Прихильників УНР. Остання постановила розв'язатись, як окрема організація після формального завершення консолідаційних умов.

Таким чином Десяту ювілейну сесію УНРади будуть репрезентувати посли від семи політичних партій, Громадського (Виборного) сектора та Номінаційного сектора, який репрезентуватиме церковні, наукові, професійні організації та інституції і заслужених діячів української спільноти у світі.

Як бачимо, перший етап до повної консолідації наших державницьких сил уже завершений, але з прикрістю підкреслюємо, що сподіваної повної консолідації ми ще не досягнули. Переговори з ОУН(р), що велися незалежно від повищезгаданої комісії Президентом УНР і головою Уряду в роках 1987-88, як це сказано у звіті голови Уряду, не принесли бажаних наслідків.

Та не зважаючи на ці невдачі, ДЦ УНР тримав і посьогодні тримає найбільше число — 12 делеґатських місць — для послів ОУН(р), цебто, найбільше число ніж будь-яка єдина партія із цих, що є, та які вертаються до УНРади тепер. Пару місяців тому президент УНР, М. Лівицький, звернувся листовно до лідера ОУН(р), В. Олеськів, з закликом повернутись до УНРади та прислати своїх 12 послів на Десяту ювілейну сесію. У цьому же листі сказано, що якщо ж провід ОУН(р) ще не готовий повернутись до УНРади, то ДЦ УНР вірить, що він вишле на сесію приймні свою делеґацію в ролі обсерваторів з метою створення єдиної координації дій наших самостійницьких сил назовні.

Як бачимо консолідація державницьких сил у діяспорі на базі ДЦ УНР не лише не згасає, а набирає кричущих вимог. Міжнародний стан, а зокрема події в Україні цього вимагають. Тут важливо, ще й ще раз підкреслити, що консолідація наших сил на базі УНРади не є вузькопартійною проблемою, а загальнодержавною, яка вимагає від нас дії, не як від уенерівців, мельниківців, уердепівців чи бандерівців, а як українців-державників усієї соборної України.

Як відомо, першою ознакою кожної політично зрілої державної нації є відмова від своєї особистостої екзекутивної влади на користь самопідпорядкування інтересам всієї нації. Ось чому, кожен посол Десятої сесії УНРади мусить цей наказ кріпко пам'ятати. Дай же нам Боже єдності, сил, розуму і витримки успішно виконати наше велике і спільне діло, яке покладено на нас Десятою ювілейною сесією УНРади й Україною!

Д-р Михайло Диміцький

Дещо про наркотики і згубні звички

I.

Як відомо, справа наркоманії нині є великою проблемою у цілому світі, а головно у ЗСА, де є т. зв. тверда валюта. З наркоманією поширюється велика злочинність, яка уже починає засягати навіть українську молодь по обидвох сторонах океану. Заходить потреба, щоб ці справи хоч частинно продискутувати на сторінках нашої преси та насторожити до них наше суспільство.

Наркоманією називаємо згубні звички постійного заживання наркотиків, чи постійного і надмірного пиття алькоголю. Алькоголь у більших дозах діє так само, як наркотики, про що буде мова далі. У практиці, ці згубні звички окреслюють людину безхарактерну, яка уже не панує над собою, не притримується ніяких законів, її ціллю є реґулярне, щоденне пиття алькоголю, чи заживання наркотиків, у залежності до чого привикла. Це знищена людина, вже нездібна до ніяких обов'язків. Така людина не має сили волі відмовитися від такої „рутини". А щоб добути гроші на горілку, чи наркотики, то готова поповнити найтяжчий злочин у повній свідомості, що її чекає, та що вона стає покидьком суспільства. Отже, у чому справа.

Останніми роками проведено багато студій в ЗСА та інших країнах й встановлено, що у алькоголіків й наркоманів є здеформовані клітини нервової системи. Як лиш раз клітина здеформується, то уже ніколи не вертається до перфектної, нормальної форми. Коли людина заживе якийсь наркотик, то найперш деформуються клітини центральної нервової системи, що дається відчути у формі якоїсь евфорії, але це дає притоку до захитання хемічної рівноваги і переміни у клітинах, що дається відчути у формі якогось болю, й тоді людина шукає знову евфоретичних ефектів і бере свіжі дози, й так затруює цілий організм й набуває згубних звичок. Здеформовані клітини деформують цілу людину, то значить, що тут мається до діла з зміною фізіологічних процесів, які проходять у клітинах здеформованої нервової системи. Це приводить до зміни цілої генетичної системи цілого організму. Звичайно, фізіологічні процеси панують над змислами людини й тому наркоман не може себе опанувати, хоч свідомий того, що робить зле. Звичайно, наркоман стає жертвою своєї глупоти, або якоїсь чорної руки.

Коли хтось буде мати до діла з якимось наркоманом, то треба вважати, щоб таку людину нічим не денервувати, а головно не читати їй ніяких моральних лекцій, бо те все не поможе. Таку людину треба лікувати клінічними практиками досвідчених людей і лікарів. Чим довше людина бере якісь наркотики, чи вживає надмірно алькоголь, тим більше стає здеформованою, деформується також її думка і зір. Коли наркомана сильно подратувати, то він попадає у крайню ілюзію, і замість людини він може бачити перед собою якесь дерево, або якогось грізного звіра, й тоді буде якось „боронитися". Наприклад, кілька років тому у нашій українській родині у Філядельфії сталася велика трагедія. Батько почав читати моральну лекцію синові, вже заавансованому наркоманові й той убив батька, проколов ножем 10 разів. На суді заявив, що думав, що на нього напав ведмідь. У березні ц. р., у Філядельфії один наркоман застрілив якогось родича, який йому докоряв за наркоманію. Стріляв так довго доки мав набої, а у суді твердив, що стріляв до крокодила. Суддя відбув наради з лікарями і психіятрами, і його майже звільнив від кари, тільки віддав його на кількарічну реґабілітацію.

Заходить питання, як це стається, що людина стає наркоманом. Статистика вказує, що найбільшу частину наркоманів творять люди через глупоту і необдуману цікавість, щоб ті речі хоч раз випробувати, як вони діють, чи як смакують. Звичайно, така людина не має відповідного знання, й не здає собі справи, що наркотики не можна випробовувати. Вистачить тільки один раз їх зажити і велика частина клітин центральної нервової системи деформується, а з ними всі фізіологічні процеси, й людина відразу стає наркоманом. Фізіологічні процеси беруть верх, і докладно диктують людині, що хотять. Щоб те розуміти, то треба узяти до уваги те, що людина знає докладно, коли хоче з'їсти щось солодке, чи квасне, коли хоче щось пити, та до чого має апетит.

Фізіологічним процесам може протиставитися людина з великим досвідом і сильним характером, який можна виробити через періодичний кількаденний піст, який вичищує клітини і вони стають неселективними, й нічого не підказують.

Наркоман заплутується у наркоманство під впливом злого чи за намовою товариства диявольської людини, яка до тих речей доводить, часто доцільно. Тут також, у більшості випадків, мається до діла з молодою, недосвідченою людиною, з слабим характером, тому за молодою людиною постійно треба стежити і підшукувати для неї відповідне товариство, почавши від садочку. З молодою людиною не треба вдаватись у велику толерантність чи якусь демократію, демократія бо стосується до людей дозрілих і розумних. До молоді найправильніше застосовувати добру дисципліну.

Продовження буде

Роман С. Голіят

АМЕРИКАНСЬКІ ҐЛЬОБАЛІСТИ

„The Shadows of Power. The Council of Foreign Relations and the American Decline", By James Perloff, Western Islands Publishers, Boston-Los Angeles, 1988, 254 pages.

Автор повищої публікації інформує читача про закордонну політику З'єднаних Стейтів Америки, яка на протязі десятків років допомагає комуністичній аґресії, а в першу чергу СССР.

Перлоф доказує, що почавши від президента Рузвелта, який в 1933 році визнав де юре СССР, а наступні президенти Труман, Айзенгавер, Кеннеді, Ніксон, Форд і Реґен допомагали комуністичним державам.

Під час мадярського повстання у 1956 році еспанські летуни готові були нести допомогу повстанцям, але на це зареаґував уряд Айзенгавера в Мадриді й Бонні. Німці мусіли відкликати попередньо дану згоду на приземлювання еспанських літаків на території Німеччини. Цей плян не пройшов.

Перлоф уважає, що досьогодні ми не знаємо чому ЗСА були учасниками Першої і Другої світових воєн. Він каже, що Перл Гарбор можна було оминути, бо американці переловили японський код, який вказував, що вони плянують напад на цю військову базу.

Під час Другої світової війни ЗСА і СССР були союзниками. Він переконаний, що це був вимушений союз загрозою Гітлера. Але ріст німецького фашизму й мілітарної сили допоміг плян Дейвісі, який був інтернаціональним банкіром і членом Ради закордонних зв'язків з осідком в Ню Йорку (69 стор.).

Совєтський диктатор Йосиф Сталін, був дивовижним вибором для Совєтського Союзу. Так Гітлер, як і Сталін вбили мільйони людей. За словами Солженіцина, під час сталінського терору, знищено понад 50 мільйонів людей; в тому, понад 6 мільйонів під час українського ґеноциду (1932-33 рр.) Гітлер і Сталін були міжнародними агресорами. Мало хто признає, головно в ЗСА, що інвазія на Польщу в 1939 році була спільною увертюрою німців і совєтів Гітлера й Сталіна, які підписали цього самого року угоду. У 1939-40 році, Сталін також напав на Фінляндію, відтак зайняв балтійські країни: Латвію, Литву, Естонію і прилучив до СССР частину Румунії. Не зважаючи на це, Рузвелт уважав Сталіна за доброго „вуйка Джова", а американська преса, після нападу Німеччини на СССР у 1941 році, підбудувала його, як антифашиста. І щобільше, крім підлабузництва, уділено йому величезну мілітарну допомогу. Під час війни, Америка обдарувала СССР допомогою у формі „ленд-лізу" на суму 11 більйонів долярів.

Наглядачем цієї допомоги, був головний дорадник Рузвелта, Гаррі Гопкінс, завзятий прихильник большевизму. Не все, що Гопкінс висилав, було зарекордовано. Після війни, два конгресові переслухання перевірки свідчення, де було сказано, що він передав Москві нуклеарні матеріяли й викрадені документи атомової бомби. Гопкінса не судили, бо він помер. Але, факти й справи були списані й збережені Джорджем Р. Джорданом, який був експедитором „ленд-лізу". Совєти отримали: 14,000 літаків; майже 500,000 танків, вантажних авт й інший екіпаж і понад 400 воєнних кораблів. Тою військовою допомогою, Америка зберегла при життю це, що сьогодні уважається загрозою для цілого волелюбного світу, тобто совєтський комунізм.

Автор згадує про територіяльні здобутки СССР після Другої світової війни й про примусову репатріяцію понад 2 мільйони колишніх громадян СССР, на що дали свою згоду Сталінові, Черчіл і Рузвелт на конференції в Ялті. На цій конференції дорадником Рузвелта був Альжир Гіс, совєтський шпигун, якого пізніше викрито й засуджено.

Успіх ґльобалістів

Більшість американців, каже Перлоф, що Організація Об'єднаних Націй постала після Другої світової війни, як вислід міжнародних змін з приводу страхіть війни. Він каже, що ООН постала в Раді закордонних зв'язків інтелектуалів і цю назву вони почали вживати вже в 1942 році, як світовий уряд ґльобалістів. Згадуючи про цю Раду з осідком в Ню Йорку, він каже, що крім великого капіталу, ця організація має 1,400-членів, у цьому числі: 262-ох журналістів, кореспондентів і керівників підприємств.

Під час виборчої кампанії кандидат на президента ЗСА Робертсон заявив, що коли він буде вибраним президентом, то в його уряді не буде ані одного з членів Ради закордонних зв'язків. Досьогодні всі президенти ЗСА затруднювали у своїх урядах найбільше число членів цієї Ради.

Перлоф вказує на постійне викривлювання засобами масової інформації ЗСА так телебачення, як і преси, подій і фактів. Він згадує, що ми часто читаємо й чуємо про порушення прав людини у Чіле й Південній Кореї, але ці самі засоби ані одним словом не згадують про жахливі умовини в Північній Кореї, Камбоджі, В'єтнамі, а головно в СССР. Кореспондент „Ню Йорк Таймсу", пропаґував Кастра, як передового демократа, а він ним ніколи не був. А кореспондент телевізійної станції Сі-Бі-Ес Ден Радер, після півторигодинного інтерв'ю з диктатором Нікараґуа Сомозою — ґрадуантом Вест Пойнту і приятелем ЗСА, який дозволив йому розмовляти з тюремниками, повернувшись до Ню Йорку, у своїй п'ятихвилинній передачі дав неґативну характерис-

(Закінчення на ст. 8-ій)

Зенон Городиський

У ДЕСЯТИЛІТТЯ ПОСТАННЯ КУППО

III.

Важливою справою, якою занялася Президія КУППО це була переоцінка „Напрямних" — „Ґайдлайнс", за якими проходили тоді радіопередачі „Радіо Свобода" і „Вільна Европа" опрацьовані відомим американським істориком і автором „Юкрейнен Нешенелізм" проф. Дж. Армстронгом. Надиво ці його напрямні йшли по лінії американської „великопростірної концепції поширюваною Джорджем Кеннаном і його учнями, які трактують „українське питання, як „внутрішнє питання Росії". В цій справі Президія КУППО вислала свої солідні опрацьовані напрямні з відповідними поясненнями історично-політичного характеру та із поданням автентичних критичних голосів наших земляків в Україні відносно змісту радіопередач „Голосу Америки" і „Вільної Европи". Ці альтернативні пропозиції відносно тогочасної лінії цих радіопередач було вислано в першу чергу голові Підкомітету для Міжнародних операцій Данові Мікові і президентові Дирекції Міжнародних радіопередач Малькольнові Форбсові, від яких Президія КУППО отримала подяку і запевнення що ці думки і вимоги змін будуть узгляднені. Співробітник „Радіо Вільна Европа" в Мюнхені А. Камінський підтвердив зацікавлення цими альтернативними напрямними КУППО серед працівників українського відділу радіопередач. Знову ж співробітник КУППО в Мюнхені передав копію цього меморандуму німецькому радіо „Дойче Велле", яке дуже зацікавилося цими порадами відносно українських передач.

Президія КУППО старалася по змозі своїх спроможностей і фінансових засобів вчасно реаґувати на різні події чи явища, які мали пряме чи посереднє відношення тут на чужині чи там в Україні. В першу чергу висилано прохання-інтервенції в справі допомоги українським в'язням і особам пов'язаним з Українською Гельсінкською Групою; остання виступає тепер під назвою Українська Гельсінкська Спілка. Поважний архів по цим справам свідчить про активність КУППО на цьому відтинку. У цих клопотаннях неодноразово згадувалося прізвище теперішнього голови адв. Левка Лук'яненка чи теперішнього голови Закордонного Представництва Миколу Руденка, що в той час карались по концтаборах чи засланнях.

Серед важливих подій, на які реаґувала Президія КУППО була трагедія в Чорнобилі, яка струснула совістю всього світу, але не кремлівських можновладців включно з їх генсеком М. Ґорбачовом. Не від них наш нарід довідався про цю трагедію, що сталася 26-го квітня 1986 року, а від шведів. Вже 29-го квітня 1986 року Президія КУППО, коли ця вістка стала відомою з 28-го на 29-ге квітня, вислала спішного і вичерпного листа-меморандум на руки державного секретаря Джорджа Шулца, до президента Р. Реґена і до численних впливових сенаторів і конґресменів з проханням прийти з негайною допомогою нашим рідним братам в Чорнобилі і в його окрузі. Копію цього листа переслано Радіовисильні „Голос Америки", а її представник в своєму листі до Президії КУППО запевнив нас, що „Голос Америка" почав зразу подавати інструкції і поради, як треба вести себе у випадках атомової аварії чи катастрофи д-р Марк Парріс директор Відділу совєтсько-американських справ в своїй відповіді Президії КУППО підкреслив, що Державний департамент зробив всі заходи для вияснення фактичного стану справ разом з пропозиціями всесторонньої допомоги потерпілим. До таких важних справ належала також активна інтервенція Президії КУППО в справі спроби втечі „до берегів свободи" моряка-українця Медведя. На жаль, всі заходи української громади в Америці не увінчались успіхом.

У той спосіб своєю активною поставою до різних справ чи подій КУППО одночасно розбудувало свою діяльність та нав'язувала ділові зовнішні зв'язки з чужинецькими колами. І не тільки американські урядові чинники, але увесь дипломатичний корпус акредитований у Вашінґтоні постійно отримує листи, матеріяли чи різні інформації і вияснення в українських справах. Досвід праці КУППО наявно довів, що саме постійна, плянова і наполеглива праця дає певні користі для української справи. Візитівка КУППО, як форум опінії українських політичних партій і організацій вже стала добре відомою, бо для прикладу на листа Президії КУППО до президента Реґена напередодні його виїзду до Москви, в якому висловлено прохання порушити ряд питань відносно людських і національних прав, то швидка відповідь канцелярії президента Реґена запевнила Президію КУППО, що Президент має на меті і під час розмов з Ґорбачовом. Подібні відповіді прийшли до Державного департаменту.

Розбудова співпраці з нашими сусідами і приятелями

Шукання шляхів замирення і співпраці з нашими сусідами, як, наприклад, поляками, білорусинами, румунами, мадярами, чехами і словаками проти спільного ворога-сусіда Москви було завжди головним завданням української політичної доктрини, яка випливає з геополітичного положення України, а яка визначує нашу зовнішню визвольну політику тепер і визначатиме зовнішню політику після привернення української державности. Ця політика не є звернена проти російського народу, але проти тих імперіялістичних російських кіл, що у минулому чи під сучасну пору виступають проти природного права українського народу жити вільним державним життям на своїй прадідівській землі.

Стоячи на такій політичній плятформі, яка і є загально прийнятою плятформою української зовнішньо-визвольної політики, КУППО радо привітала „Звернення до братів українців, білорусів, і литовців" за підписами чотирьох польських підпільних організацій („Визволення", „Незалежність", „Воля" і „Свобода-Справедливість-Незалежність"), уважаючи це „Звернення" реальних і активних політичних сил у сучасній Польщі важливим кроком на шляху до закріплення співпраці між заінтересованими народами в боротьбі за державну незалежність і повну суверенність. Як відомо, КУППО вислала відповідь на

(Закінчення на ст. 8-ій)

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 30 ТРАВЕНЬ 1989 р.

Збираємо пожертви на розбудову Музею

Управа УМ і Комітет розбудови розсилає до українців в Америці листа-відозву із закликом приєднатися до будівничих Музею. В листі написано, що Музей виводить українську культуру у широкий світ і цим допомагає перемагати ізоляцію, в якій Україна є сьогодні. Одночасно Музей допомагає виховувати молоді покоління українців у пошані і любові до своєї культурної спадщини.

Більшість відвідувачів Музею — це наші співгромадяни неукраїнського походження і туристи з різних країн. Вперше в метрополії Америки і вільного світу маємо установу, де чужинці можуть знайомитися зі здобутками української культури.

Музей зберігає зразки українського народного мистецтва, архів і твори українського образотворчого мистецтва. На сьогодні зібрано понад 15 тисяч експонатів. Музеєві конче потрібний більший простір, щоб ширше розвинути свою діяльність — частіші виставки, більше освітніх програм, лекції. Через надостатню площу не маємо змоги виставляти більше скарбів нашої культури, які зберігаємо в наших сховищах.

Український Музей є затвердженою урядом установою і має перспективи для дальшого розвитку. Федеральні, стейтові та приватні установи й аґенції готові збільшити свою допомогу Музеєві пропорційно до зростання підтримки української громади.

Лист закінчується так: Апелюємо до всіх, що розуміють важливість та значення Українського Музею в Ню Йорку слати пожертви на його розбудову. Наш великий і талановитий народ заслуговує на те, щоб мати музей, який стояв би поруч подібних установ державних народів. обов'язок українців в Америці робити все можливе для збереження і розвитку української культури.

МУЗЕЙНИЦЯ З ГОНҐ-КОНҐУ ПИШЕ ДО УМ

Директор УМ Марія Шуст і асистентка куратора музею в Гонг-Конгу Шето-Йін-Йін (квітень 1988 р.).

„Виставки у Вашому Музеї є на рівні найкращих виставок у музеях Північної Америки" — пише в своєму листі до УМ від 2 січня 1989 року Наомі Шето Йін-Йін, асистентка куратора Історичного Музею в Гонг-Конгу.

У минулому році вона перебувала в Америці в службовому відрядженні, знайомилася з працею американських і канадських музеїв. У листі до УМ вона дякує працівникам Музею за їхню увагу до неї, виявлену, коли вона знайомилася з методами реєстрації експонатів в УМ. Пише, що ознайомлення з працею над колекціями в УМ допомагає їй у праці в музеї в Гонг-Конгу і в плянуванні на майбутнє. Пише, що, після перебування в Ню Йорку, вона відвідала ще яких 20 міст на сході і заході Америки й Канади, побувала в багатьох різних музеях. Вважає, що виставки в УМ є серед найкращих музейних виставок, які вона бачила.

ЗАПРОШУЄМО НА ЗУСТРІЧ НАД МОРЕМ

Управа УМ улаштовує в неділю 11 червня 1989 р., год. 2-6 по полудні товариську зустріч над морем. Адреса: The Warren Hotel, Spring Lake, N.J.

Прибуток на Музей. В програмі виступи співака Едварда Іванка і Тріо Олеся Кузишина. Виставка картин Якова Гніздовського, Любослава Гуцалюка, Зенона Онишкевича, Аркадії Оленської-Петришин й Ільони Сочинської-Шипрекевич; мистецькі вироби зі срібла Анастазії Сочинської, ювелірні вироби зі срібла Марійки Сохан.

Даток — 60 дол. від особи, молодь до 21 року — 25 дол.

ГАЗЕТА „СТАР-ЛЕДЖЕР" ПРО МУЗЕЙ

„Сьогодні українці — православні і католики — святкують Великдень, їх церкви процвітають в Америці, в той час, як у Совєтському Союзі Українську Православну Церкву придушили в 1930 році, а Українську Католицьку — в 1946 році заборонили". Так починається велика стаття в недільному виданні нюаркської газети „Стар-Леджер" від 30 квітня ц.р. Далі автор, Стефан Дженіс пише, що настрій українського Великодня яскраво відчувається в Українському Музеї у Ню Йорку. Він пише про виставки писанок і стародавніх ікон, також народного одягу, накреслює історію Музею, згадує його колекції і прагнення поширити Музей. Статтю ілюструють дві фотографії.

Виставка творів Феодосія Гуменюка експонуватиметься в Музеї з 3-го червня 1989 року

Феодосій Гуменюк „Мотря Кочубеївна". 1988 р. пол. олія 125х100.

Ф. Гуменюк народився 6-го вересня 1941 року в селі Рибчиці Уланівського р-ну Вінницької області. Мистецьку освіту здобув у Дніпропетровському художньому училищі та в Ленінградському інституті живопису, скульптури та архітектури ім. І. Ю. Рєпіна. Після закінчення інституту, з 1971 року викладав у Вищому училищі прикладного мистецтва ім. В. І. Мухіної (Ленінград). У 1975-1976 роках був організатором двох виставок українських мистців нонконформістів у Москві. Персональні виставки Феодосія Гуменюка відбулися в Чехословаччині (1974), Канаді (1979,1980, 1983, 1984, 1989), а 1988 року — в Львівському відділені Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнографії ім. М.Т. Рильського АН УРСР та Київському державному музеї українського народного декоративного мистецтва (на території Печерської Лаври).

Останні дві експозиції стали в Україні відкриттям несподіваного, донедавна немислимого мистецького явища. Хоча більшість картин мистця пов'язана з історичною, побутовою, обрядовою тематикою, на перший погляд віддаленою від реалій сьогодення, він слушно вважає, що „...через сучасне пластичне рішення в моїх творах відбивається те, що властиве нашому часові і те, що властиве мені." Справді, чи не найпомітніша риса сучасности — турбота про збереження життєдайного зв'язку поколінь, про цілісність духовного світу сучасника, що успадковує культурні надбання батьків і дідів, примножуючи їх для нащадків.

4 ЧЕРВНЯ — РІЧНІ ЗБОРИ МУЗЕЮ

В неділю, 4 червня 1989 року о 2-ій годині дня в будинкові, де міститься Музей (203 Друга авеню в Ню Йорку) відбудуться річні збори Музею. Будуть заслухані і обговорені звіти голови Управи, директора і скарбника, також звіт контрольної комісії. Буде переобрана частина членів Управи.

Уже друкується багатоілюстрований річний звіт англійською і українською мовами, що міститиме „Слово" голови Управи Музею, звіти працівників Музею, списки осіб, і установ, які подарували Музеєві в 1988 році експонати і фотографії, списки нерухомих (тривалих) фондів, імена фундаторів, меценатів, добродіїв і всіх членів Музею.

Управа Музею запрошує всіх членів Музею з Ню Йорку і околиці взяти участь у цих зборах, ближче познайомитися з працею Музею і подати свої думки та зауваження щодо його діяльности та розбудови.

ВИДАВНИЦТВА ВИКОРИСТОВУЮТЬ ФОТОГРАФІЇ З АРХІВУ УМ

Вже не раз американські і українські видавництва позичали в УМ фотографії для вміщення у своїх виданнях. Для прикладу згадаємо щойно видану у видавництві Chelsea House Publishers багато ілюстровану англомовну книжку Кевіна Осборна — „Українські американці", з серії книжок „Національні групи Америки", розрахованих на середні школи. Серед інших фотографій, у книжці Осборна вміщено 15 фотографій, позичених з УМ, деякі ілюструють певні моменти з історії України, інші — з історії української іміграції в Америці.

З ХРОНІКИ ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ МУЗЕЮ

У березні в УМ побувало 18 екскурсій, переважно школи. Від 1-го до 20 квітня Музей відвідали чотири групи школярів і група літніх людей, переважно українців 2-ої і 3-ої ґенерацій.

У березні відбулося два покази техніки писання писанок і покази фільму про писанки. Від 12-го до 19-го березня відбувалися заняття з писання писанок, що притягли коло 180 дорослих і дітей.

ЗВ'ЯЗКИ З КУЛЬТУРНИМИ УСТАНОВАМИ УКРАЇНИ

„Сподіваємося, що наше наукове співробітництво буде успішно ровиватися" — пише директор Центральної наукової бібліотеки ім. В. І. Вернадського Академії Наук Української РСР у листі до Музею від 28 березня 1989 р. Пропонує надіслати публікації видавництва „Наукова Думка", що цікавлять Музей.

У березні й квітні ц.р. УМ дістав листи від кількох редакцій журналів та музеїв, яким було надіслано каталоги виставок. Був лист від Правління Спілки художників Української РСР — пропонують надіслати деякі з каталогів, що видає Спілка. Були листи від окремих людей, що переглядали каталоги в одній з установ, які дістали їх. У такому листі з Києва від 5 квітня написано: „Всім нам тут надзвичайно цікава ця ділянка творчости Українського Музею, підбір і систематика матеріялів, части на з яких мені особисто невідома. Хай щастить Вам у цій подвижницькій роботі!"

До УМ надходять видання з України, надіслані в обмін за каталоги переважно книжки з ділянок мистецтва та етнографії. Є серед них фотоальбом „Харків. Архітектура, пам'ятники", вид. „Мистецтво" в Києві, 1986 р. Пояснення до фотографій українською, російською і англійською мовами.

„Найкращі речі в житті"

Під таким заголовком журнал „Ню Йорк, Ню Йорк", додаток до недільного видання газети „Ню Йорк Таймс" від 23 квітня 1989 р., вмістив статтю про цікаві місця в місті Ню Йорку, які можна відвідати безкоштовно, або заплативши за вхід менше трьох долярів. У статті згадано вісім таких місць у Мангеттені, зокрема Ню-Йоркську Публічну Бібліотеку на 42-ій вулиці, дзвінницю Рівер-сайд-церкви, також Український Музей на долині міста. Написано, що в УМ виставлено репрезентативну колекцію виробів народного мистецтва, вишивки й тканини, також славнозвісні писанки.

ДОПОВІДІ В МУЗЕЇ

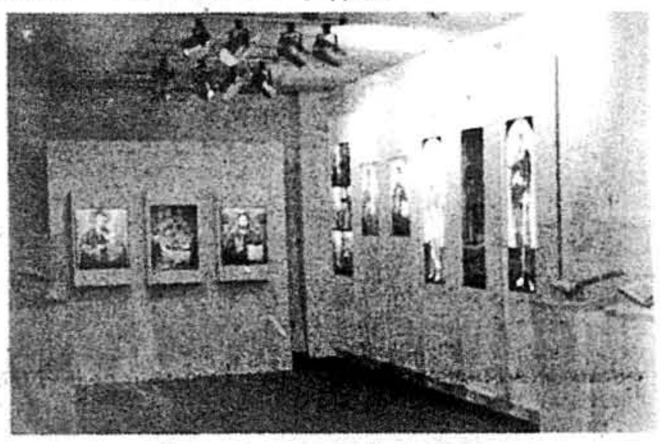
У музеї відбувся цикл доповідей на тлі виставки „Скарби давнього українського мистецтва-релігійне мистецтво XVI-XVIII століть".

Доктор історичних наук Ярослав Ісаєвич прочитав на тему: „Культурно-освітні осередки і друкарство на Україні в XVI-XVIII ст.".

Доктор Ігор Соневицький — про „Початки партесного співу в Україні".

Стефанія Гнатенко — асистент директора УМ — „Львівська малярська школа у XVI-XVII ст.".

Цикл доповідей, організованих у музеї, доповнив виставку і дав більшу уяву про українську культуру тієї доби.

Частина експозиції виставки.

ВЕЧІР ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ ЙОСИПА ГІРНЯКА

Присутні на вечорі слухають Шевченкові поезії у виконанні Гірняка з магнетофонного запису.

В неділю 16-го квітня в Ню Йорку відбулося урочисте вшанування пам'яти Йосифа Гірняка, корифея українського театру XX століття, який помер 17-го січня ц.р. на 94-му році життя. Вечір улаштував УМ, якому Гірняк передав свій архів, спільно з Об'єднанням українських письменників „Слово". Шанувальники великого актора побачили на екрані Гірняка у різних ролях, почули магнетофонні записи Шевченкових поезій у його виконанні і послухали спогади про Гірняка його співробітників і друзів.

Нині до Музею надходять пожертви до тривалого (нерухомого) фонду Йосипа Гірняка і Олімпії Добровольської.

На вечорі говорить Мирон Чолган, співзасновник Театру-Студії Гірняка-Добровольської в Австрії.

Науковець з Києва в гостях у музеї

Вертаючись до Києва з приватної поїздки до Тексасу, в Ню Йорку перебував Михайло Селівачов, кандидат мистецтвознавства, працівник Інституту мистецтво знавства, фолкльору та етнографії ім. М. Рильського АН УРСР. 28 квітня він прочитав лекцію в Українському Музеї. Присутні співробітники довідалися про різні форми побутування народного декоративного мистецтва в Україні: архітектуру, домашнє виготовлення одягу, тканин, кошиків, кераміки, тощо. Гість показав близько двохсот слайдів — зразки давньої та новітньої творчости, виявлені протягом останніх двох десятиріч у різних регіонах України, відповів на численні питання. В свою чергу співробітники Музею ознайомили М. Селівачова з напрямами роботи своєї інституції, збірками, публікаціями. Взаємний обмін досвідом виявився дуже корисним. Цю ж доповідь для численної публіки гість з України прочитав 12 травня. Доповідач показав також способи гри на старовинній діятонічній бандурі.

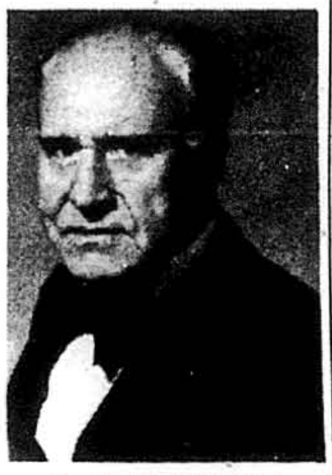
БУДІВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ ЙОРКУ

Пропам'ятний фонд на пошану д-ра Бориса Филипчака

Створення 20-тисячного фонду імени д-ра Бориса Филипчака — це належне вшанування пам'яти людини, яка розуміла важливість зберігання скарбів українського мистецтва і культури. Він розумів, що цінні надбання багатьох поколінь мають зберігатися в музеї з належними приміщеннями. Саме тому подружжя Филипчаків від 1984 року було меценатом Українського Музею, щороку складали пожертви.

Д-р Борис Филипчак народився 30 листопада 1907 року в Самборі, відійшов у вічність 16 травня 1988 року в Пассейку, Н. Дж. Був сином письменника Івана Филипчака і вчительки Ярослави Мащак. По закінченні гімназії в Самборі, закінчив медичні студії в Ягайлонському університеті в Кракові і там у 1940-42 роках працював хірургом, потім у Народній лічниці у Львові (1942-44). Короткий час був головним хірургом у Бад-Ішлю і Зальцбурзі, в Австрії. Еміґрувавши до ЗСА, був хірургом у Толедо (Огайо), а від 1955 року в Пассейку.

Ще в Кракові д-р Филипчак почав працювати в науковій ділянці, не одну його працю видав Ягайлонський університет. Він робив доповіді на з'їздах лікарів в Америці, дописував до „Лікарського Вісника". Був членом Наукового Товариства ім. Шевченка, одним з перших членів Українського Інституту Америки і одиним з перших щедрих жертводавців на Український Вільний Університет і на катедру українознавства при Гарвардському університеті в дні її заснування, в 1976 році очолив у громаді

Д-р Борис Филипчак

Берген-Пассейку Комітет для придбання фондів на неї, завершивши кампанію організацією успішного бенкету.

Від часу другого одруження в 1980 році, д-р Филипчак енергійно розшукував твори свого батька Івана Филипчака і допоміг побачити світ його шести повістям з доби Галицько-Волинської держави. Також підтримував творчість своєї дружини Ірини Дибко, завдяки йому, вийшло друком кілька її книжок.

Д-р В. Филипчак був зразком обдарованого лікаря, який зумів поєднати свою фахову роботу з громадськими зацікавленнями і почуттям обов'язку на полі української культури. Таким він увійде в історію і про нього знатимуть майбутні відвідувачі Українського Музею, матеріяли про д-ра Б. Филипчака будуть збережені в архіві жертводавців УМ. Ініціятором утворення Пропам'ятного постійного фонду на пошану д-ра Бориса Филипчака була його дружина Ірина Дибко-Филипчак.

Пропам'ятний фонд на пошану мґра Петра Яціва

14-го січня 1989 р. відійшов у вічність бл. пам. Петро Яців, колишній адвокат, що останні роки жив в українському кондомініюмі „Золота осінь" в Кергонксоні. — Його дружина, п. Лідія створила в його пам'ять 10-тисячний фонд для підтримки діяльности УМ. Подружжя Яцівих було завжди великими та щедрими приятелями Музею. Від 1982-го року складали свої пожертви на Музей і були його меценатами. У своїому заповіті вони записали свою колекцію картин та книжок Музеєві.

Петро Яців

Пані Лідія недавно сказала: „українська культура розвивається і буде розвиватися, тому перед нами завжди буде завдання зберігати найкращі зразки і пам'ятки нашої культури та історії і знайомити з ними наступні покоління та чужинців".

Петро Яців народився в селі Тужилів, Калуського повіту, був учнем гімназії в Долині і Рогатині. Скінчив старшинську школу в польському війську. Після закінчення студій права в Львові, працював в адвокатському бюрі братів Аронців у Калуші. Потім прийшла еміґрація і покійний опинився в Америці, працював спочатку робітником; після закінчення Технічного Інституту у Клівленді, працював як проєктувальник машин. В 1973-му році подружжя Яцівих переїхало в Кетскільські гори, де чудова природа, спокій і свіже повітря нагадували йому його улюблене Карпатське підгір'я.

Покійний був чутливої вдачі, дуже журився браком згоди та єдности між українцями. Він був радше „приватною" людиною, проте був членом різних наших товариств і підтримував українські наукові та культурні установи, вважаючи це за свій громадський обов'язок.

Пам'ять про таких осіб, що так добре зрозуміли потреби нашої громади і керувалися голосом свого громадського сумління, повинна бути збережена для наступних поколінь. Майбутні відвідувачі Українського Музею та історики українського культурного життя в Америці, зокрема історики Українського Музею в Ню Йорку, дізнаються про Петра Яціва з матеріялів про нього, що їх зберігатиме Музей в „Золотій книзі" і Архіві жертводавців.

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003. Tel. (212) 228-0110
Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
Редаґували: Стефанія Гнатенко і Любов Дражевська

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1989 Р.

ОБ'ЄДНАННЯ ВІДДІЛІВ

Відділ ч. 140 в Янгставн, Огайо, об'єднався з Відділом ч. 348 в Янгставн, Огайо, в один Відділ ч. 348 ім. Ольги Басараб у Янгставн, Огайо.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ
НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Лонерган Коллін Т., Кевін М.
29 Волкел Доран В.
38 Мослій Джорданна Г.
53 Сперрій Марко Г., Микола А., Сашко Кейт І.
56 Волкер Давид Р.
63 Блондокс Роберт В.
65 Нібанк Джіль М.
67 Пеллетіер Артур А.
70 Бокуневич Олександер, Юрій
120 Древна Андрея Л.
153 Чайковський Андрій З.
163 Дуда Роберт А.
169 Ваньо Адріянна Е.
180 Дуке Деррік Б., Михайло М.
191 Ґавловський Давид І.
200 Пацюра Микола А.
206 Гардінг Джасон М., Карен Л.
230 Козьоринський Григорій мол., Томас Дж., Христофор
242 Вайні Катерина А.; Каземка Дженіфер М., Григорій, Михайло Р.
277 Балабан Аланна, Михайло
291 Сало Юрій мол.
327 Феммінелла Маріянна Л.
346 Ярема Дженіфер А.
349 Захарко Роман П.
360 Хоптацька Уляна М.
368 Фарміга Олександер
371 Гординський Марко А.
379 Брамгол Чарлс Р.
406 Беккаж Марко П.
409 Підгеон Келлій М.; Файф Давид М.
427 Черкас Матвій А.
479 Гарріс Меган М.; Гречка Ярослав А.
489 Гарден Іванна М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
16 Деген Патрік С.; Смолей Дебра Р., Джо Анн, Лавра Е.
25 Бук Олександра Н.; Хом'як Таня Б.
42 Шраменко Марта А., Юрій
65 Курява Іван
93 Сливка Андрій
114 Троян Василь, Віктор, Іван, Ольга, Тамара
123 Ґранаган Андрій
171 Кіттрін Ґлейн А.; Піпа Чарлс І.
179 Іващук Черил А.
182 Бурній Михайло
220 Римар Льоля
221 Слабій Річард
235 Спаклинн Анна
274 Федина Маріянна
276 Мішель Линна
277 Гумен Сусанна А.
341 Питяк Андрій В.
385 Данилишин Лідія А.
425 Кутовий Альфред Ґ.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
348 Гандель Едвард Й.; Сенич Ашлій А., Іван Х., Марко Ф., Томас Ю., Томас Л.; Томпсон Дениса М., Скотт М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
67 Евен Тимотій Дж.
247 Кергін Ліза М.
473 Винницький Олена О.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Малаховський Катерина
51 Лисенко Ростислав
103 Оліг Андрея М., Данеля К.
206 Любинський Николая М.
368 Ковальчук Юрій А.
372 Поселужний Карін; Пиш Елена А.
423 Янчишин Лана Р.
448 Вітковський Лідія, Наталія; Мацелюх Маркіян; Плешкевич Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
140 Гандель Едвард; Сенич Ашлій А., Іван Х., Марко Ф., Томас Л., Томас Ю.; Томпсон Дениса М., Скотт М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
15 Кебузинський Ксеня

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
16 Деґін Патрік С.; Смолій Дебра Р., Джо А., Лавра Е.
29 Волкіл Доран В.
42 Шраменко Марта А., Юрій П.
48 Метельський Ядвіга
114 Троян Віктор, Василь, Іван, Ольга, Тамара
123 Ґранаган Андрея А.
171 Піпа Чарлс І.
179 Іващук Чериля А.
182 Бурній Михайло
220 Римар Льоля М.
221 Стабій Річард
276 Мітшель Линна А.
277 Гумен Сузанна А.
385 Данилишин Лідія А.
425 Кутовий Алфред Ю.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Прусак Тоні
16 Стеранка Ліза М.
20 Гайдукевич Андрій І.
45 Леськів Данило В.
57 Габура Стефан М.
94 Шеснюк Роман А.
127 Паславський Христина
131 Гриневич Адріян
143 Кучарський Річард М.
155 Поляк Йосиф А.
182 Рітох Кеет А.
217 Буган Петро С.
226 Ла Ґвардія Лариса М.
288 Данилюк Шавн М.
316 Лей Тодд А.
342 Науменко Тарас Ґ.
372 Когут Віцкі А.
375 Бережницький Павло Л.
377 Комаров Григорій М.
379 Мильниченко Наталка Д.
399 Караван Таня Х.
414 Ґвоздь Брус, Теодор мол.
430 Комановський Андрій Б.
432 Ґула Роман П.
458 Калин Олександрія
461 Павлишин Дарка А.
465 Гавраняк Елисавета
473 Бінгам Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Драович Катерина М.
22 Дузанський Лейх А.; Отті Христина Л.
25 Бук Олександра Н.; Хом'як Таня Б.
47 Ґулик Стася
63 Какліс Іван В.
65 Куріява Іван
93 Сливка Андрій
164 Кукорло Марія
171 Кіттрен Ґленн А.
178 Маркотті Іван С.
179 Свищук Софія А.
182 Кемп Катлійн М.
235 Спак Лина А.
290 Малальо Ліза Б.
375 Білик Стефанія М.
379 Кітчель Діяна Т.
399 Касіян Андрій В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
274 Федина Маріянна

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Галпін Розамарія М.; Гринишин Таня (Зімерман); Моканик Микола А.
13 Скалій Дмитро; Філ Микола
15 Демиденко Сергій, Христина
25 Руденко Микола, Раїса
38 Гаркінс Гелена, Мослій Андрій Р., Педжій М.
42 Шраменко Андрій, Марта А., Юрій
45 Пришляк Йосиф
47 Ґулік Стасій Л.
53 Гамерс Григорій Л.; Сперій Лавріна М.
56 Ждунчик Павля І.
63 Балл Катерина І.; Байлій Доротій А.; Ґувремонт Сандра Д.; Гарш Марія Е.; Грабовський Шірлій А. Клінгенсміт Амбросій; Кунклі Іріс І.; Пайне Герардіта, Лавренс Ґ.
67 Кашуба Григорій
86 Лейсман Павло А.
120 Онуфрик Дан П.
121 Бойко Клара
153 Павлюк Борис
161 Прокопович Метро
169 Юриста Марія М.
174 Сірка Анна М. (Слюсарчук).
200 Данилюк Анна; Пригода Іван мол.
206 Гардінк Михайло Л.; Любінський Микола М.
214 Гамуляк Стеффан Б.
217 Дяченко Анна
220 Ґут Діяна В.
231 Боєр Роберт В. мол.; Палая Франк Т.
238 Куропас Стефан М.
240 Ліщинецький Василь
247 Беллес Христофор
257 Лесюк Володимир І.
267 Вуулсій Фелісія
277 Балабан Гелена, Зеновій; МкЛайґлін Марія; Пришляк Андрій О.
281 Дубей Юстина (Піхоцка)
287 Ґлов'як Зиновій М.
303 Машак Андрій М.
316 Бурда Іван А.
341 Загалюк Давид В.
345 Коркос Юрій
368 Форміга Віктор М.
377 Луцak Ірена
379 Врейт Сусанна А.
406 Бекадж Матвій Й.; Марія
414 Кизик Ксеня О.
421 Ракочий Долорес; Стадник Маріянна М.
423 Таран Наталка
424 Трипупенко Евдокія
452 Будник Ева М.
465 Скурчак Тарас
479 Петрів Василь
271 Зорич Юрій Д.*
361 Гузар Маріянна Е., Михайло*; Захарчук Евстах; Конюх Катерина; Лесяк Олександер*; Мединський Петро А.*; Мілан Богдан* Володимир, Ольга; Осінчук д-р Роман; Пастушенко Ярослав; Прончак Марія; Савицький Юрій д-р; Сас Марія; Сумик Августин; Цимбаліста Марія А.
375 Пайс Стефан
379 Заболотний Параня
458 Гассан Іван І.*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
3 Курпіта Естелла
5 Ройовський Олександра
7 Бучер Іван С.*
10 Івашков Ванда
16 Рамос Ірена
39 Мелничик Броніслав
42 Шраменко Андрій*, Роман*
53 Петрушак Марія
59 Федоронко Ірена
70 Янко Анна О.
81 Манастирський Емілія
94 Ґава Евген*
104 Еппс Кунті*
114 Слабій Річард*
115 Куняк Онуфрій*
120 Евушак Роналд*
133 Маубо Еміль*
161 Моррі Евелин;
176 Ґлушик Павло*
204 Денисик Олег
221 Банач Михайло*
230 Семанків Григорій*, Ґері
235 Шумахер Елеонор
277 Матіяш Михайло*
287 Стецюра Орест*
316 Агачук Михайло*; Зарицький Михайло*
349 Кинік Ярослав*
368 Мушюк Іван*
375 Лоза Евген* Тарнавський Петро*
379 Гавришків Іван*; Шрайдер Маргарета; Стецик Петро*
399 Климків Гелена; Семкович Ірена
407 Міносора Володимир*
425 Кутовий Альфред Ґ.*, Лілля
452 Лінвіль Карол А.
490 Сиваник Анна
503 Воркун Іван*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
106 Петрушак Іван
130 Торбин Семен
348 Бобойник Марія; Вагнер Річард П.,* Сусланна Д.; Гандель Роберт І.,* Ґерсті Стелла; Горак Іван В.; Клюхер Патриція; Комбін Марілин І.; Лонардо Анна; Райкович Катерина; Сенич Бетій, Томас Л.* Терлецький Володимир*, Михайло*, Степан 2*; Ткачук Марія; Тимник Анна; Шрелій Анна
381 Іванів Йосе

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
3 Курпіта Естелля
292 Оґар Василь
346 Майструк Михайло*; Ровінський Василь В.
433 Пастухів о. Сергій К.*
442 Кіска Варвара

ЧЛЕНИ, СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Гайнес Лідія Д.
51 Брик Михайло*; Лисенко Петро*; Сірий Володимир*
88 Кардашинець Вікторія
174 Слюсарчук Стефанія 4 (чотири)
231 Кенедій Гелена, Норман С. мол.*; Модерський Роберт 2*; О'Конські Петро І.*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
33 Петрушак Іван
140 Бобовник Марія; Вагнер Річард П.* Сусанна Д.; Гандель Роберт І.*; Герстич Стелла; Горак Іван*; Ключер Патриція Р.; Комбіне Марлін І.; Лонардо Анна; Райкович Катерина; Сенич Бетті, Томас Л. *; Терлецький Володимир*, Михайло*, Степан 2*; Ткачук Марія; Тимник Анна; Цірелллі Анна
155 Торбин Семен
327 Іванів Йосиф

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Ройовський Олександра І.
10 Івашків Ванда
42 Шраменко Андрій*, Роман*
53 Петрушак Марія Л.
55 Гудима Стефан*
59 Федоронко Ірена
70 Янко Анна О.
81 Монастирський Емілія
102 Митросевич Линн Ф.
104 Еппс Курт Е.*
114 Слабий Річард*
115 Куняк Онуфрій*
120 Евушак Рональд П.*
121 Бойко Клара
161 Моорі Евелин
176 Ґлушик Павло*
205 Кушнір Олександра
220 Ґут Діяна В.
221 Банах Михайло*
230 Семанків Джері (Ярослава); Семанків Григорій
239 Пеленська-Пасіка Ірина
242 Давид Ліза, Маргон Йосиф*, Тереза; Саламак Люся, Теодор І.*
287 Стецюра Орест Е.*
292 Коваленок Анна, Іванна
347 Марандіно Ніна І.
349 Кинік Ярослав*
353 Патрило Петро
374 Гриценко Марія, Петро*
379 Гавришків Іван; Стецик Петро; Шрайдер Маргарита
407 Тейплі Елисавета
412 Шандерський Марія
425 Кутовий Альфред Г.,* Ліля
427 Гладиш Михайло

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Качмарський Віра; Михаляк Тілій; Сидор Марія, Микола
14 Морген Михайло*
25 Городиський Ірена
27 Салик Антоній П.*
45 Матула Осип*
66 Лещишин Петро
70 Жуковець Гелена; Самулка Йосиф І.*; Ясінський О'Лінда
130 Піх Анна
142 Дзюба Григорій М.*
163 Холавський Ксаверус
179 Шіра Ґарій П.*
182 Керстнер Ева; Кузбит Василь*, Ріточ Павло М.*
183 Плорчук Богдан К.*
200 Піскор Гелена, Стефан*; Пригода Анна, Іван*, Іван мол.*
213 Саврон Евген А.*
217 Буган Ґілда; Ґудзь Ліліянна
230 Мартишин Тетяна
238 Гриценко Віра; Романчук Люба
266 Когут Стефанія О.; Мессак Софія
269 Матерняк Марія, Стефан
287 Моцюк Ірена
304 Коваль Анна
256 Грицьо Евгенія
375 Шуя Марія
379 Дашкевич Ліна (Павліна)
404 Попович Евген*
418 Ковальчук Клавдія
422 Коник Стефан мол.*
432 Делелюк Василь*; Колісник Роман; Левицький Володимир; Марко Володимир*; Познахівський Ярослав*
439 Зацерковний Володимир*
440 Пирожак Віра
448 Майборода Михайло*
451 Ґулька Богданна; Роєнко Гелена О.
457 Ґумовський Марія
467 Шеско Роналд М.*
473 Войтенко Ірина Я.
501 Масінець Лідія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Воробець Зеновія; Дмитрів Евген; Роговський Віктор
16 Рамос Ірена
20 Котелка Андрій*
27 Кадзьола Марія
32 Андерсон Тілій; Лебідь Джері*
34 Костинюк Михайло В.*
37 Сабатіні Франк Ф. *
39 Мельничук Бронислава
42 Зарицький Марія
45 Кіршер Францис І. III*; Криш Катерина
47 Вальхонський Марія Д.; Янов'як Моніка
53 Крупа Михайло; Мовель Роберт*
63 Луковський Марта
107 Юськів Марія
114 Безпалько Григорій; Серквачі Володимир*
125 Сениця Меланія
127 Ґрега Йосиф*, Христина; Швець Михайло*
133 Майбо Еміль М.*
146 Гавілей Юрій С.*; Кар Марія Т.; Петрушак Ярослав; Філь Григорій
147 Вагнер Іван*; Проць Омелян; Ядловський Іван мол.*
155 Гонімар Лінда І.
167 Рощіпка Марго І.
175 Собко Анатолій
179 Гладишевська Гелена
182 Ді Джіакомо Стелла
221 Бабій Стефанія
231 Конопка Ева
235 Шумахер Елеанор
236 Заборний Маріон
238 Грінченко Марія А.
254 Запатка Юлія К.
268 Ґідзінський Бенджамін Е.*
277 Матіяш Михайло
287 Сохан Володимир Ю.*
292 Йозв'як Володимир І.*, Рудницький Анна
296 Лобур Конній Л.
316 Агашук Михайло Д.; Зарицький Михайло*
336 Турчик Люба
345 Амстронг Дейн А. 2*, Юдсон М. 2*
348 Косчак Іван Й.*; Лисогір Роберт Й.*
349 Захарко Михайло*
362 Петрик Федір*; Лободич Ярослава
368 Мищук Іван В.
375 Тарнавський Петро*
379 Дачкевич Роман І., Гузар Богдан, Діна, Олександер Л. Г.*; Шіяпіні Софія
399 Климків Гелена Х.; Семкович Ірена
407 Міносора Володимир*
414 Бурбела Григорій П.*; Йосиф М.*
432 Юричук Варвара
542 Лінвілл Карол А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
88 Корнієнко Володимир А. д-р *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Букчак Панко
20 Перрі Михайло*
73 Шуран Василь 2*
38 Янвак Юрій *
42 Пієч Любомир
45 Пастух Петро; Шаманда Катерина
63 Линн Стів
75 Верещинський Богдан
76 Васильків Степан*, Галаєць Іван*
94 Вайт Михайло*
106 Бродич Андрій
116 Хабурський Марія; Шевчук Магда
127 Регула Василь 2*
140 Сенич Іван (три) 3*
147 Падьо Михайло*
161 Пастрик Іван 2*
177 Накопинський Франк 2.*
204 Цимбала Степан *
206 Заходник Марія
218 Каньйо Павліна
230 Мельникович Ева, Евдокія
237 Вродич Андрій
240 Сохоцький Ярослав 2.; Сасс Катерина
268 Омелян Іван*
274 Шервууд Маріянна Е.
276 Лисяк Яків*
277 Нестор Анна
288 Ковакс Василь Ф.*
292 Демчина Марія; Маланяк Ксеня
325 Трок Теодор
331 Сайнсот Катерина
338 Коваль Станіслава
348 Гаркій Гелена
353 Слободян Михайло 2.*
360 Іскало Емма
361 Лацик Анна
367 Лабенський Елисавета
385 Вавелко Гриць
407 Грушовський Ева 2
409 Романяк Іван *
414 Панкевич Михайло 2.*
422 Марчиха Петро
437 Ґербулка Василь
472 Марщук Володимир 2.*
490 Бубняк Михайло

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
15 Демиденко Сергій, Христина
47 Ґулік Стасій Л.
153 Гис Михайло мол.; Павлюк Борис
174 Сірка Анна М.
200 Коркоран Давн М.
231 Боєр Роберт В. мол.; Палайя Франк Т.
277 Пришляк Андрій О.
303 Лещук Роберт В.
368 Форміга Віктор

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
120 Кармазин Ольга
348 Репаський Вірджінія І.
375 Лоза Євген*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
42 Котис Степан*;
46 Хром'як Доменіка М., Михайло*
51 Дурбак Маруся; Коваль Анна О.; Рачкевич Дарка, Юрій*, Смичнюк Микола*
131 Кеннедій Гелена М., Норман С. мол.*; Модерський Ропберт С.;*; О'Конський Петро І.*
242 Маргон Йосиф*, Тереза,
267 Шарамбура Іван*
377 Ільчитин Марія
439 Худощак Донна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
140 Вагнер Сусанна Д.; Комбін Марілин І.; Томпсон Катерина М.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
34 Стефурак Ксеня
49 Стецьків Остап*
82 Халява Іван*
88 Денисенко Ольга
125 Гедьо Лідія
133 Голинський Осип
164 Бутрей Тимко*
233 Черкас Пауліна
238 Гриценко Віра
267 Кулинич Степан
327 Сиґній Борис
346 Корлатович Степан; Майструк Михайло*
358 Шіпка Гелена
368 Маринюк Любов
372 Чіш Андрій *
416 Явкович Рейді*
427 Леонард Чарлс І. *
445 Супрун Микола*
472 Горчинський Іванна Т.

ЗІРКОЮ (*) ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ".

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 березня 1989 року)

Кляса T16	132
Кляса P70	110

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	12
Кляса E18	2252
Кляса E20	2513
Кляса E65	289
Кляса P20	3625
Кляса P65	142
Кляса TP65	1247
Кляса T23	78
Кляса WSP	237
Кляса SP-E65	279
Разом:	**10.916**

ЗАБЕЗПЕЧИННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	10
Кляса P70	46
Кляса T	524
Кляса W	8962
Кляса P20	7035
Кляса E20	6530
Кляса E65	1838
Кляса P65	915
Кляса DP60	126
Кляса DP65	700
Кляса SP-W	245
Кляса SP-E65	144
Кляса ADD	6148
Кляса T10	437
Кляса T5	120
Кляса DT30	2
Кляса ART	13

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса P20	41[illegible]
Кляса E20	2[illegible]
Кляса P65	2[illegible]
Кляса E65	66[illegible]
Кляса E18	[illegible]
Разом: 31 березня 1989	**34.[illegible]**

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молод.	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 28 лютого 1989	18.198	47.340	6.173	71.711
Активні члени				
Приріст у березні 1989				
Нові члени	47	74	12	133
Прийняті наново	29	71	3	103
Прийняті з перех. листами	8	22	3	33
Зміни кляс забезп.	3	6		9
Прийняті з Деп. Молоді	—		—	
Разом	**87**	**173**	**18**	**278**
Убуток у березні 1989				
Сиспендовані	13	34	20	67
Відійшли з перех. листами	8	22	3	33
Зміни кляс забезп.	3	6	—	9
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	1	62	—	63
Вибрали гроші	23	44	—	67
Відійшли з вип.п.сум. забезп.	29	57	—	86
Виплатили вповні вкладки забез.	19	79	—	98
Відійшли на част. випл. забезп.	—	—	—	
Відійшли на безпл. прод. забезп.	1	1	—	2
Вигасла важність забезп.	—	—	20	20
Разом	**97**	**305**	**43**	**445**
Члени, які видплатили вкладки				
Приріст у березні 1989				
Виплачене забезп.	19	79		98
На безпл. продовж. забезп.	5	22		27
Разом	**24**	**101**		**125**
Убуток у березні 1989				
Померли	1	24		25
Вибрали готівку	20	22		42
Повернені в активні	1	6		7
Вигасло продовж. забезп.	5	5		10
Разом	**27**	**57**		**84**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця березня 1989 р.	**18.185**	**47.252**	**6.148**	**71.585**

У В А Г А

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за місяць **березень 1989-го року** як суспендовані, можуть бути **прийняті наново** в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж **березня 1989-го року взяли** перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

Володимир Сохан
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1989 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатня	Відділ	Заплатня	Відділ	Заплатня
1	145.16	157*	119.20	334	393.70
2	160.62	158*	1,200.64	336	822.00
5	1,775.67	161	1,532.56	338	98.19
6	266.01	162	129.14	339*	526.70
7*	1,699.42	163	1,313.30	341	216.00
8	536.37	165	205.94	345*	1,329.40
9	124.10	166	19.79	346	264.63
10	118.83	167	57.98	347*	1,355.55
11	56.13	168	424.12	348	197.41
13	1,553.52	169	810.17	349	1,072.04
14	831.36	170	818.56	350	597.53
15*	3,592.47	172	283.47	352	480.11
16	1,154.76	173	1,241.80	353*	645.88
17	301.55	174	843.17	354	258.78
19	75.61	175	669.71	355	83.48
20*	2,703.22	176	594.30	356	487.88
21	284.88	177	119.93	360*	7,860.23
22	770.05	178*	167.84	361*	3,090.34
23	84.39	179	241.22	362*	225.70
24*	21.07	180	362.48	364	689.55
25	3,950.12	182	604.11	367*	2,733.49
26	5.35	183	795.13	368	3,154.09
27	1,332.02	184*	1,038.88	369*	373.51
28	38.61	190	25.32	370*	271.30
29	210.89	192*	627.07	371	624.70
31	178.28	193	8.00	372	766.88
32	634.09	194	1,571.00	373	278.41
33*	361.43	200	1,438.15	374*	815.81
34*	765.54	203*	29.52	375	2,117.21
36	151.00	204	2,100.16	376*	30.80
37	785.39	205*	165.02	377*	8,224.40
38	202.43	206	2,071.40	378	159.47
39	2,041.78	209	254.74	379*	4,570.37
40	68.15	211	187.32	380*	470.70
41	59.04	213*	316.99	381*	551.05
42	1,276.48	214	454.46	382	235.14
44	41.70	216*	774.85	383	340.71
45	703.68	217	1,982.57	385*	2,208.87
46*	278.17	218	112.07	387*	1,162.62
47	851.86	219*	942.63	389*	169.54
48	605.04	220	1,282.10	390*	192.08
50*	669.86	221	2,414.05	394	149.70
51	250.33	223	435.03	395*	20.20
52*	178.01	224	162.22	397	714.88
53	1,373.14	226*	219.65	401	269.41
55	796.42	230*	2,692.03	402	414.34
56	366.53	231	339.38	403*	668.85
57	432.12	233*	546.32	404	88.26
58	60.33	234	781.73	406	220.49
59	1,697.44	235	2,280.03	407	4,783.98
63	1,494.79	236	313.57	408	235.33
65	270.00	237	372.66	409	197.05
66	141.66	238*	1,213.27	412	80.10
67	259.10	239*	194.47	413	45.97
70	542.76	240	1,302.45	414	613.75
73	25.20	241	63.46	415	120.56
75*	118.85	242	1,477.56	416	119.81
76	460.59	243	147.02	418*	171.15
78	609.28	245	996.93	419	11.66
81	108.45	247	116.50	421	325.03
82	186.34	248*	330.09	422	1,078.92
83*	1,230.36	250*	330.60	423	1,019.71
86	725.88	253	175.17	424*	1,255.83
87*	319.83	254	309.61	427*	738.45
88	1,468.03	256*	272.83	429	62.63
91*	216.09	257*	728.40	430	523.71
92	4.72	258	6.08	432	1,136.27
93	603.26	259	550.01	433	535.73
94	3,275.16	261	273.85	434	942.81
95*	192.12	264*	275.22	437	998.49
96	671.80	265	1,065.60	438	83.76
98	64.33	266	1,409.18	439	511.09
99	78.58	267*	224.70	440	407.68
100	4.97	268	255.74	441	528.75
102	664.13	269	764.28	442	492.75
103	259.59	270	256.81	443	3.55
104	232.47	271	2,706.59	444	687.17
105	25.50	274	300.00	448	211.33
107	48.47	276*	991.77	450	906.96
108	95.06	277	1,236.20	451	367.75
109	59.80	280	56.45	452	1,651.88
110	115.64	281	245.26	454	296.41
112	416.82	282	63.43	455	62.29
113	509.26	283	472.79	456	62.65
114	854.19	285	159.55	457	561.23
115*	403.74	286	142.03	458	2,533.67
116	281.58	287*	1,463.56	461	43.99
119	67.32	288	330.64	462	71.50
120*	827.84	290	204.53	464	354.24
121	423.12	291	266.25	465	1,386.61
122	102.06	292*	3,013.91	466	68.03
123	691.59	293	1,532.00	467	158.66
124	65.06	294*	30.20	468*	443.30
126	14.59	295	170.09	471	473.94
127	1,342.93	301	530.09	472	248.82
128*	651.07	302	44.53	473	1,331.84
129	10.67	303	437.50	474	338.30
130	67.77	304	154.45	476	141.75
131	709.96	305*	1,000.14	479*	70.67
132	49.34	306	127.94	480	116.01
133	1,664.38	307	581.83	481	684.91
134	674.49	309*	77.52	484	680.38
135*	21.42	312	28.12	487	346.45
137	511.72	318	90.51	488	449.86
140	94.60	320	985.93	489	325.53
142	193.41	321	366.64	490	348.68
143*	369.06	322	4.71	492*	1,356.50
145	86.04	323	67.44	496	83.94
146*	1,435.95	324	148.32	497	116.56
147	525.98	325	183.48	498	178.40
149	49.44	327*	1,625.36	500	55.05
151	38.57	328	410.76	502*	1,167.70
153	1,431.03	330*	888.22	503*	473.09
154	5.72	332	115.44	505	233.58
156	1,190.50	333	15.08	506*	12.08

Вкладки зібрані в усіх
Клясах Життєвого Забезпечення 228,795.63

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатня	Відділ	Заплатня	Відділ	Заплатня
1	6.20	183	32.30	352	21.30
6	44.00	194	29.00	353	37.30
7	3.20	200	27.80	360*	314.45
8	20.20	204	103.10	361	4.25
10	33.00	206	9.20	364	9.20
11	11.00	209	21.50	367	26.10
14	9.15	214	9.75	369	3.95
16	8.45	217	25.70	371	11.55
17	26.00	218	6.30	372	44.20
20*	15.70	219*	1.70	374	50.00
22	43.30	220	7.25	375	21.60
27	40.80	221	11.35	377*	61.30
29	1.75	226	14.00	378	17.35
32	9.85	230*	25.65	380	11.65
37	4.15	231	30.90	383	6.50
39	26.00	233	6.55	385*	92.95
42	6.50	235	8.30	387	28.25
44	6.55	237	8.30	401	9.20
45	37.70	238*	2.90	402	64.40
47	55.80	239	8.30	403	13.00
50	28.50	240	98.10	407	40.45
55	5.00	241	18.40	408	6.85
57	19.50	242	36.30	412	10.00
59	13.25	245	9.40	414	26.00
65	8.30	247	.75	415	4.80
66	13.20	248*	25.30	416	5.70
70	25.80	253	2.00	418	9.40
75	10.55	254	11.00	419	2.90
76	42.00	256	11.00	421	28.00
78	16.65	257	8.70	422	17.85
83	46.60	259	44.40	423	19.30
86	20.20	261	26.50	424*	20.15
88	15.20	264	14.00	427	12.75
93	1.00	266	49.60	430	77.55
94	18.10	267	12.20	432	16.60
95	11.40	269	20.80	433	12.20
96	6.75	270	22.05	434	71.50
102	10.05	271	12.60	437	44.85
104	14.80	277	10.05	439	37.60
107	8.30	281	11.00	440	46.20
108	.85	282	.85	441	24.00
115	26.70	283	31.40	442	66.00
116	30.45	286	14.80	444	19.65
120*	79.70	287	48.25	448	29.00
121	2.20	290	11.00	450	6.50
123	6.50	292*	41.05	451	6.50
124	1.60			452	6..50
127	8.30	293	15.50	454	32.50
130	6.50	295	22.00	456	1.00
131	39.00	303	20.20	461	35.20
133	52.65	305	19.50	465	48.75
142	2.25	307	70.00	468	9.20
143*	24.05	309	14.00	471	17.00
146	80.80	320	12.00	472	3.25
147	19.50	327*	84.95	473	57.20
153	11.70	328	7.85	480	9.20
156	5.70	330	11.00	481	26.90
158*	77.40	333	8.30	484	7.60
163	9.20	334	43.00	489	3.20
168	2.95	336	17.95	490	15.20
169	32.50	338	19.50	492	9.20
170	13.60	341	24.45	497	5.65
172	35.00	345*	20.20	500	9.20
173	33.15	346	35.20	502	9.20
174	48.00	347*	46.80	503*	12.35
180	11.00	349	10.50	505	11.00
182	16.15	350	14.20	506	11.00

Вкладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення 4,771.40

ПОСМЕРТНІ ВИПЛАТИ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1989 Р.

Відділ	Ім'я і Прізвище	Сума
6	Марія Анна Кеннеді	1,000.00
8	Ольга Богатюк	1,000.00
14	Д-р Ірена Терлецька	3,000.00
14	Параскевія Стойко	500.00
22	Френк М. Марцінковскі	500.00
33	Юрій Ягвак	500.00
42	Любомир Пєх	3,000.00
45	Катерина Шманда	250.00
45	Марія Кіршнер	1,000.00
63	Петро Я. Бернот	500.00
63	Галина М. Оллінґер	500.00
73	Перль Притула	500.00
94	Михайло Вайт	500.00
102	Теодор Стереб	1,000.00
116	Магда Шевчук	1,000.00
121	Данило Іванців	1,000.00
121	Євген Іванців	500.00
121	Євген Іванців	500.00
125	Анна Шалько	500.00
127	Василь Регула	1,000.00
127	Василь Регула	1,000.00
171	Нелля Джон	500.00
177	Френк Накопінскі	1,000.00
177	Френк Накопінскі	1,000.00
184	Александра Луців	500.00
184	Александра Луців	254.00
194	Іван Базарко	500.00
218	Павліна Кеніо	1,000.00
219	Іван Носач	500.00
221	Юрій Сидорович	500.00
230	Іван Грибіняк	500.00
230	Євдокія Мельникович	500.00
230	Ева Мельникович	500.00
237	Андрій Бродич	1,000.00
237	Константин Лемцьо	1,000.00
250	Іван Міхаєвич	1,000.00
257	Єлисавета Турецький	1,000.00
267	Пелагія Свинчак	500.00
268	Іван Омелян	750.00
270	Катерина Гладка	1,000.00
276	Яків Лисяк	1,000.00
277	Василь Крупа	1,000.00
288	Віліям Ф. Ковакс	5,000.00
292	Марія Демчина	1,000.00
336	Іван Рікльо	750.00
339	Анна Шерока	500.00
339	Юрій Синькович	1,000.00
348	Іван Востітєянос	500.00
348	Марія Собчак	1,000.00
354	Марія Мазурик	500.00
358	Еміль Турчик	1,000.00
358	Еміль Турчик	1,000.00
361	Анна Лацик	500.00

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
364	Вілліям Занко	1,000.00
409	Іван Романяк	836.00
414	Михайло Панкевич	500.00
414	Михайло Панкевич	500.00
422	Петро Марчиха	1,000.00
438	Іван Йоварський	1,000.00
472	Петро Ґуля	500.00
479	Мирослав Петрів	500.00
481	Анна Крісовенскі	1,000.00
	Разом	54,340.00

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
427	Микола Клічук	1,000.00
427	Катерина Поташник	1,000.00
464	Ольга Кучма	2,000.00
471	Михайло Була	1,305.00
	Разом	5,305.00

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
2	Френк В. Ососкі, мол.	50.00
48	Анна Федів	50.00
63	Бернард Джозеф Річардс	50.00
81	Софія Войтович	50.00
83	Катерина Байсарович	50.00
94	Гася Бабей	50.00
94	Михайло Бабей	50.00
94	Марія Шалайко	50.00
106	Еміль Леник	100.00
116	Іван Грибовський	50.00
176	Іван Жеребний	50.00
183	Стелля Кіцак	50.00
221	Марія Ільчишин	50.00
221	Пилип Т. Василовський	50.00
221	Мартин Ільчишин	50.00
254	Анна Неїлко	50.00
288	Анна Копе	50.00
305	Павло Ґарчія	50.00
305	Іван Віслоскі	50.00
305	Ірена Інама	50.00
352	Марія Шаблевич	50.00
353	Осип Новак	50.00
364	Оксана Гальчук	50.00
382	Осип Крупський	50.00
455	Д-р Олександер Соколишин	50.00
	Разом	1,300.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1989

Членські вкладки	$233,567.03
Прибутки книгарні і друкарні	$117,626.58
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$359,932.20
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	114,011.19
Гіпотечних позичок	42,493.27
Членських позичок	1,578.79
Уділів	10,647.41
Банків	3,442.03
Разом	**$532,104.89**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$39,777.47
Податків від заморгеджованих реальностей	2,380.23
Премії шпитального забезпечення працівників	835.38
Загальних канцелярійних видатків	56.00
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Коштів Інвестицій	175.00
Коштів канцелярії у Вашінгтоні	30.00
Коштів друків і приборів	11.81
За Дозрілі Вивінувальні Грамоти	1,381.02
Разом	**$79,262.08**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	25.00
Пожертви до Фонду Оборони Укр. Спадщини	69.75
Зиск при продажі бондів	6,311.90
Премії за реасикурацію	249.90
Переносне Конто	600,080.00
Разом	**$606,736.55**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$1,064,384.91
Сплачено гіпотечних позичок	18,295.68
Сплачено членських позичок	2,592.59
Разом	**$1,085,273.18**
Разом загальний прибуток на Березень 1989	**$2,654,570.31**

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1989

Виплати членам:	
Грошові звороти	18,904.72
За дозрілі вивінувальні грамоти	98,097.05
Посмертні допомоги	59,645.00
Відсотки від посмертних допомог	101.84
Вкладки за дітей, яких родичі померли	123.93
Премії за реасикурацію	519.21
Повернені вкладки	842.58
Допомога з Фонду Братського	1,300.00
Разом	**$179,534.33**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінгтоні	$ 19,954.19
Союзівки	172,576.49
Книгарні і друкарні	129,312.68
„Свобода" за орган	$ 30,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$ 3,452.12
Лікарські бадання нових членів	821.41
Винагорода обласних організаторів	2,019.24
Винагорода Відділових предсід. і касирів	1,033.00
Винагорода Відділових Організаторів	300.08
Кошти обласних засідань	1,776.78
Разом	**$ 9,402.78**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	14,233.34
Платня працівників	55,801.35
Премії за шпитальне забезпечення працівників	29,358.81
Асекурація	500.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	37,931.46
Разом	**$137,824.96**
Загальні адміністративні видатки:	
Книжки і друки	$ 407.38
Банкові оплати	20.00
Вкладки до братських конгресів	10.00
Меблі і машини	13,676.23
Загальні канцелярійні видатки	2,592.57
Оплати до асекураційних урядів	663.50
Кошти канадської канцелярії	188.71
Поштові оплати	1,684.46
Кошти друків і приборів	7,202.46
Обслуга машин	269.31
Кошти телефону	1,777.18
Загальні кошти подорожей	988.60
Разом	**$ 29,480.40**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$ 2,745.89
Кошти інвестиції	350.00
Спортова акція	630.00
Виплати Відділу Братської діяльности	5,322.40
Переносне Конто	600,000.00
Кошти компютеризації	3,000.00
Відсотки від закуплених бондів	12,356.16
Разом	**$624,404.45**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$1,116,60[illegible]
Уділено гіпотечні позички	50,00[illegible]
Закуплено уділи	10,647.41
Уділено позички на підклад грамот	1,57[illegible]
Капітальний ремонт на Союзівці	225,529[illegible]
Разом	**$1,414,[illegible]**
Видатки За Березень 1989	**$2,746,[illegible]**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$ 1,400,487.97	Фонди	
Бонди	48,159,917.76		
Уділи	1,337,581.24		
Гіпотечні позички	5,152,941.80	Забезпеченевий	$62,359,479.87
Позички на грамоти	625,814.26	Акцидентовий	1,717,723.31
Реальності	1,710,887.13	Братський	(114,332.22)
Друкарські і Електронічні машини	305,673.54	Сирітський	386,723.24
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00	Захисту	(304,256.42)
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	72,516.96
Разом	**$64,117,854.74**	**Разом**	**$64,117,854.74**

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника

GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jeresey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

Very Rev. STEPHEN BILAK
P.O. Box 33 — 2814
Hollywood, Florida 33022

LEONID FIL
2091 Duberry Drive
Pickering, Ont., Canada
L1X 1Y7

ГОЛОВНІ РАДНІ:

WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

ROMAN TATARSKY
26786 Eureka
Warren, Mich. 48091

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A-4Y8

ALEX CHUDOLIJ
144 Hazel Street
Clifton, N.J. 07011

MYRON SPOLSKY
158 Bannerman Avenue
Winnipeg, Man.
Canada R2W OT4

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

MARIA CHUCHMAN
Sts. Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont., Canada
M1S 4P4

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill, 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN I. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1989 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ1989 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1989 р.
	Округа АЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	2	8,000	1		2
	Оркуга БАЛТИМОР					
5	О. Зинюк	4	30,000	2		6
	Округа БОСТОН					
258	Анна Ремик	1	5,000			1
	Округа БОФФАЛО					
360	О. Гаврилюк	1	3,000			4
	Округа ЧИКАГО					
220	П. Ґут	1	5,000		1	2
379	В. Семків	2	6,000			3
423	М. Куропась	1	3,000			2
452	Наталія Шуя	1	3,000		1	2
		5	**17,000**		**2**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
180	Ґеновефа Жеребняк	2	10,000			4
240	Б. Семків	1	1,000			1
291	Віра Напора	1	3,000			1
346	Я. Фішер	1	3,000			2
		5	**17,000**			
	Округа ДІТРОЙТ					
174	А. Слюсарчук	2	7,000	1	1	5
303	В. Лещук	2	8,000	1		2
341	В. Літинський	1	50,000			1
		5	**65,000**	**2**	**1**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Раїса Руденко	1	3,000			3
	М. Руденко	1	3,000			
70	М. Шеремета	2	20,000			3
281	М. Сірий	1	2,000		1	1
287	Данута Ясінська	1	3,000			1
		6	**31,000**		**1**	
	Округа МІННЕАПОЛІС					
345	М. Каркоць	1	25,000			1
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
465	Текля Мороз	1	50,000			3
	Округа НЮАРК					
65	А. Смит	1	3,000			1
214	М. Гамуляк	1	3,000			1
371	М.Дереш	1	3,000			2
		3	**9,000**			

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума				
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
67	Ф. Стубань	2	6,000			3
277	О. Гладун	7	42,000	1		7
414	І. Телюк	1	3,000			3
		10	**51,000**	**1**		
	Округа НЮ ЙОРК					
86	І. Сєрант	1	3,000			2
200	І. Пригоа	4	16,000	1		5
267	І. Флис	1	40,000			1
327	Зеновія Зарицька	1	3,000			1
489	М. Шпетко	1	5,000			1
		8	**67,000**	**1**		
	Округа НІЯГАРА					
427	П.Дяків	1	3,000			1
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	3	6,000		3	7
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
349	М. Захарко	1	5,000		1	1
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М.Пришляк	1	3,000			1
153	Ю. Данилів	4	25,000	2		6
163	Т. Дула	1	3,000			1
231	В. Пастушок	4	60,000	2		7
247	Любомира Шеремета	1	5,000		1	1
424	В. Трипупенко	1	5,000			1
479	Я. Гречка	3	12,000		1	3
		15	**113,000**	**4**	**2**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	Д. Головатий	1	3,000			8
	Ч. Сачко	4	8,000		4	
56	П. Когут	2	7,000			2
63	М. Турко	6	22,000			10
	Ема Турко	4	19,000			
120	Е. Матіяш	2	5,000		2	6
161	В. Гладьо	1	1,000			4
		20	**65,000**		**6**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	1	2,000		1	10
316	Л. Білик	1	3,000			3
		2	**5,000**		**1**	
	Округа СКРЕНТОН					
406	М. Мартинюк	3	23,000			3
409	Дженет Боланд	2	4,000		2	2
		5	**27,000**		**2**	
	Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	2	20,000			3
242	Й. Чабан	4	20,000			5
		6	**40,000**			
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
38	Е. Ґузиляк	4	17,000			4
121	Естер Фатюк	1	2,000		1	3
		5	**19,000**		**1**	
	Округа ТРОЙ					
13	П.Шевчук	2	6,000			3
191	Д. Коцан	1	5,000			3
		3	**11,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
29	Ольга Маліщак	1	4,000			2
169	В. Стефурин	2	5,000		2	2
		3	**9,000**		**2**	
	Округа ВІННІПЕҐ					
421	Б. Корчинський	2	12,000			3
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	4	70,000			11
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	3	9,000			5
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Н. Бойко	3	125,000			6
257	В. Лесюк	1	5,000		1	1
368	А. Маринюк	3	18,000	1		5
377	М. Лущак	1	3,000			2
		8	**151,000**	**1**	**1**	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1989 РОКУ

П.Ч.	Округа осідок	Число Відділів	Придбано чл. у березні	Разом	Забезпечення на суму: у березні	разом	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	15	43	113,000	240.000	9
2.	Піттсбурґ	18	20	34	65,000	143,000	—
3.	Шамокін	17	6	19	40,000	107,000	3
4.	Алентавн	13	2	3	8,000	9,000	1
5.	Скрентон	5	5	6	27,000	32,000	—
6.	Вілкс Бери	6	3	5	9,000	16,000	—
	Разом	**99**	**51**	**110**	**262,000**	**547,000**	**13**
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
	Балтімор	8	4	13	30,000	80,000	3
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	8	18	67,000	109.000	1
2.	Сиракюзи-Ютика	13	5	22	19,000	98,000	1
3.	Рочестер	11	2	21	5,000	118,000	1
4.	Трой	8	3	7	11,000	60,000	—
5.	Боффало	6	1	11	3,000	41,000	1
	Разом	**68**	**19**	**79**	**105,000**	**426,000**	**4**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	3	9	9,000	31,000	.
2.	Джерзі Сиտі	10	6	12	31,000	55,000	1
3.	Перт Амбой	12	1	2	5,000	10.000	—
4.	Пассейк	4	3	10	6,000	115,000	—
	Разом	**44**	**13**	**33**	**51,000**	**211,000**	**2**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаго, Ілл.	29	5	16	17,000	83,000	—
2.	Дітройт, Миш.	20	5	9	65,000	130,000	2
3.	Клівленд, Огайо	19	5	12	17,000	66,000	1
4.	Янгставн, Огайо	7	3	5	9,000	17,000	—
	Разом	**75**	**18**	**42**	**108,000**	**296,000**	**3**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	10	14	51,000	60,000	1
2.	Бостон, Масс.	5	1	7	5,000	19,000	1
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	4	12	70,000	120,000	—
	Разом	**25**	**15**	**33**	**126,000**	**199,000**	**2**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	—	1	—	3,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	1	1	25,000	25,000	—
3.	Ст.Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	**1**	**2**	**25,000**	**28,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	8	14	151,000	309,000	1
	ОКРУГИ КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	—	4	—	14,000	2
2.	Монтреаль, Квеб.	7	1	5	50,000	68,000	2
3.	Ніягара, Онт.	10	1	6	3,000	88,000	—
4.	Захід Канади	14	2	5	12,000	37,000	1
	Разом	**51**	**4**	**20**	**65,000**	**207,000**	**5**
	Загальна сума	**405**	**133**	**346**	**923,000**	**2,303,000**	**33**

Вечір УМ в Міннеаполісі

Після вечора УМ у Міннеаполісі. (Справа): Оксана Соловей, Любов Волинець, Леся Журавель і Оксана Колесніченко.

Першого квітня ц.р. відбулася в Міннеаполісі в авдиторії церкви св. Михаїла інформативна доповідь п. Люби Волинець, куратора УМ, яка відвідала Міннесоту на запрошення місцевих членів Українського Музею.

Доповідачка познайомила присутніх з роботою Музею, його історією і плянами на майбутнє. Розповіла, як зберігаються експонати, що є, чого бракує (наприклад, дуже мало народних строїв зі Східньої України). Доповідь була ілюстрована діяпозитивами, отже слухачі, яких зібралося близько сорока і які жваво реагували, мали й зорове уявлення, про що мова. Додатковою ілюстрацією була виставка видань УМ: каталогів, листівок, плякатів, а також сторінок з газети „Свобода" — „Вісті Українського Музею", перша з них датована 28 жовтня 1977 року. Все разом лишило в присутніх хороше, цільне враження.

Кожен, хто приходив, одержував при дверях листок УМ з закликом стати членом Музею. Власне бажання приєднати Музеєві нових членів і спонукало п. Ларису Журавель і п. Оксану Колесніченко взятися за організацію вечора. Вони вдячні мистцеві Олександрові Канюці за виготовлення оголошень і за прикрасу залі.

Мистець Олекса Булавицький зробив Музеєві цінний подарунок — великий натюрморт, який мають розіграти в льотерії, коли відбуватиметься наступна збірка грошей на будування нового приміщення Музею. Управа і адміністрація УМ дуже вдячна мистцеві, організаторам вечора і всім, хто їм допомагав. Вітаємо нових членів Музею з Міннесоти!

ОкЛю

Любов Волинець (справа) і Оксана Соловей демонструють учасникам вечора УМ в Міннеаполісі старовинний рушник з полтавщини.

Вечір УМ у Міннеаполісі. Фрагмент виставки матеріялів УМ — каталоги, листівки, сторінки УМ у „Свободі".

Мандрівний етнограф-лектор

Куратор етнографічного відділу УМ, Любов Волинець, часто читає лекції в українських громадах Америки й Канади. Цього року вона вже побувала у Саскатуні, Міннеаполісі і Сан Франціско.

11 лютого вона читала лекції на двох сесіях (ранкова і пообідення) одноденного семінару, присвяченого українському народному одягові, що його влаштувала провінційна управа Комітету Українців Канади в Саскачевані з метою допомогти танцювальним гурткам. На семінар прибуло 64 учасники. Л. Волинець говорила про одяг центральної України, Гуцульщини, Закарпаття, Бойківщини, Лемківщини, Поділля, Покуття, Волині, Полісся, Яворівщини. Вона демонструвала привезені з собою зразки народних сорочок та вишивок, також показувала прозірки.

1 квітня Л. Волинець доповідала про УМ на вечорі, йому присвяченому в Міннеаполісі.

6 травня на запрошення Відділу СУА в Сан Франціско, Л. Волинець прочитала чотири доповіді на цілоденному семінарі, присвяченому українським звичаям, який притягнув 60 осіб. Ілюстровані прозірками доповіді були на такі теми: „Українські рушники в народнім мистецтві і обрядах", „Українське народне весілля", „Обрядове печиво" і „Весняні звичаї".

Звичайно Л. Волинець веде велику роботу в УМ у Ню Йорку: завідує етнографічною колекцією, є куратором виставок з етнографії, керує освітніми програмами, викладає на курсах вишивання.

Журнал „Жовтень" про УМ

Український музей у Ню Йорку надіслав на адресу нашого журналу каталог своєї виставки „Дерев'яні храми України". Можна тільки похвалити адміністрацію музею, його наукових працівників, які багато попрацювали над виставкою, дбаючи, щоб не тільки українці, які проживають у Ню Йорку, а також американці різних національних груп на власні очі побачили красу нашої дерев'яної архітектури, що найбільше та найповніше виявляється у культових спорудах.

У каталозі вміщені фотографії споруд з усіх регіонів України, а також із території колишньої Лемківщини (тепер ПНР) та окремі цікаві зразки із Східньої Словаччини. Серед шедеврів архітектури церква Святого Духа в Потеличі, церква Параскеви у Крехові, церква Юра в Дрогобичі та з багатьох інших місцевостей — скрізь були безіменні зодчі, які теслами творили високомистецькі будівлі.

У каталозі згадується чимало культових споруд, які до нас не дійшли. Наприклад, знищений храм Параскеви в Росошках, яку разом із громадою будував сотник Іван Гонта; каталог реєструє кілька десятків пам'яток, зруйнованих у різні часи, а найбільше у тридцяті роки.

„Жовтень", щомісячний літературно-мистецький та громадсько-політичний журнал Спілки письменників України, Львів, ч. 1 (531), січень 1989, стор. 120.

Гість з України Іван Дзюба в Музеї.

Меценати колекції народного огяду

Нещодавно трапилась нагода придбати народний одяг з етнографічних груп України: Покуття, Полісся, Холмщини. У нашому Музеї ноша з цих етнографічних груп представлена не в повному комплексі, особливо чоловічі строї. Гостро стояло питання грошового фонду. Працівники Музею Христина Певна та Ліда Гайдучок звернулися за допомогою до приватних осіб та українських інституцій.

Меценатами колекції народного одягу стали:

1. Доктор Карло Цайнінґер та його дружина Софія — 500 дол.
2. Українська Православна кредитівка, Н.Й. — 500 дол.
3. Федеральна кредитівка „Самопоміч" в Джерзі Сиտі — 400 дол.
4. 47 Відділ СУА, Рочестер — 200 дол.
5. 86 Відділ СУА, Ню Джерзі — 500 дол.
6. Пан Василь Тхір — 500 дол.

За ці гроші закуплено:

1. Жіночий одяг з села Чернятин (Покуття), (сорочка, обертка, пояс).
2. Жіночий одяг з села Топорів (Покуття) (сорочка, фота, пояс).
3. Чоловіча сорочка, пояс — село Топорів (Покуття).
4. Перемітки (дві). — село Топорів (Покуття).
5. Жіноча сорочка з Полісся.
6. Жіночий одяг з Холмщини.
7. Наволочка, село Топорів (Покуття).

Головний Уряд...

(Закінчення зі стор. 1)

ґресменів та можуть на таких постах зробити багато для своєї спільноти. Тому є дуже важливим, щоб і серед молодих українців знайшлися зацікавлені.

Усі ці пляни керівника Інформаційного Бюра у Вашінґтоні стремлять до посилення впливів української спільноти на рішення американських політиків та на здобуття їхньої симпатії для українських стремлінь. Багато із цих задумів залежать тепер від розвою подій в Україні, які дослівно зміняються з дня на день і треба за ними пильно слідкувати. У зв'язку з цим важливою справою являються конечні старання про україн ських перекладачів у Державному департаменті, про що, як інформував Е. Іванців, він вже говорив із компетентними чинниками.

В дискусії заторкнено також конечну співпрацю ІБ УНС із ЗУДАК-ом у справі еміґраційного законодавства та квоти українців, яким дозволено приїхати до ЗСА на постійне перебування. Тут зокрема забирав голос в дискусії член Контрольної Комісії УНС Степан Гавриш, який тісно пов'язаний із працею ЗУДАК.

У дискусії, якою провадив головний предсідник УНС д-р І. Флис взяли участь Володимир Сохан — головний секретар Екзекутиви УНС, заступник голов ного предсідника д-р Мирон Куропась, почесні члени Головного Уряду — Степан Куропась і д-р Ярослав Падох, члени Контрольної Комісії: С.Гавриш, Нестор Олесницький, головний директор для Канади Іван Геврик, головні радні Ґлорія Пашен і Василь Пастушек, і головний редктор „Свободи" Зенон Снилик.

У вівторок, по полудні 23-го травня 1989 року, темою Річних Нарад Головного Уряду УНС було Канадське Представництво УНС. Ще раз вичерпно обговорено правильник Представництва і широко його продискутовано, при чому присутні три члени Канадського Представництва вимагали більшого уточнення обов'язків і прав. З метою покращання організаційної праці член Контрольної Комісії адвокат Нестор Олесницький запропонував, щоб Канадське Представництво відбувало принайменше раз в рік окрему нараду або і більше за порозумінням із Екзекутивою УНС. Цю пропозицію підтримав головний радний Василь Пастушек і вона перейшла 16-ма голосам; п'ять стрималося.

Відтак приступлено до обговорення справ Конвенції УНС, що має відбутися у 1990 році. Про підготову її звітував головний радний Евген Іванців, голова Конвенційної Комісії. Конвенція, як відомо, відбудеться у Балтіморі в готелі Гаятт Ріджено у часі від 26-го травня до 2-го червня 1990 року. Готель має 486 кімнат, численні залі на наради комісій та бенкетову залю на 1,300 осіб. Поодинокі кімнати для делеґатів будуть коштувати денно 98.79 дол. — незалежно чи в кімнаті буде одна чи дві особи.

До Конвенційної Комісії крім голови входять Андрій Чорнодольський — заступник голови, Марія Ліщак — секретар, Остап Зинюк — скарбник, а членами Комісії є секретарі Відділів Округи УНС Балтімору в числі вісьмох осіб.

У складі Конвенційної Комісії є ряд підкомісій, які будуть займатися різними поодинокими завданнями, як наприклад, виданням конвенційної книги, концертом, святочним бенкетом, фінансами та іншими актуальними і потрібними для Конвенції завданнями. Звітування голови Конвенційної Комісії Е.Іванціва викликало ряд запитів від учасників нарад.

У часі пополудневої сесії на наради прибув головний радний Алік Худолій, який у понеділок не міг прибути із-за професійних обов'язків. Він, як і раніше інші члени Головного Уряду, передав головному предсідникові аплікації п'ятьох нових членів.

В Дітройті відбулися Загальні збори Відділу УАКР

Загальні збори відкрив голова Відділу Зенон Василькевич. Він привітав присутніх, а зокрема голову Крайової Ради д-ра Богдана Шебунчака. Після вшанування пам'яті померших членів Управи, ствердження правосильности цих зборів та устійнення порядку нарад, вибрано президію: мґр Рома Дигдало — голова, Роман Лазарчук — секретар, д-р Б. Шебунчак — почесний член.

Протокол із попередніх Загальних зборів відчитала секретарка Ксеня Кучер.

Про працю Відділу в минулому році звітував голова З. Василькевич. Діяльність Відділу помітно поширилась та зросла. Тому рішено винайняти приміщення та устаткувати власне бюро. У праці Відділу беруть активну участь його складові організації і товариства. Увага нашої громади звернена в сторону України, то ж дуже успішними були зустрічі з письменником Миколою Руденком, д-ром Миколою Жулинським та Богданом Клідом.

Належно відзначено День совєтського політв'язня та День українського політв'язня в Совєтському Союзі.

Відділ продовжує українсько-польський і жидівський діялоги в нашому місті.

Делеґація Відділу брала участь в нарадах Крайової Ради УАКР в Ню Йорку та в Конґресі СКВУ в Торонто. Успішно пройшла збірка фондів на ці централі.

Вперше дійшло до співпраці між місцевими Відділами УАКР і УККА в підготові та проведенні відзначення 175-ліття з дня народження нашого національного поета Тараса Шев ченка і відзначення третьої річниці трагедії в Чорнобилі. Таким чином наша громада зближається до найкращих зразків демократичного плюралізму в суспільно-громадських та політичних структурах.

Для пожвавлення та зміцнення дружніх відносин між управою, членством та цілою громадою, Відділ влаштував в липні 1988 р. пікнік на літній оселі „Діброва" біля Дітройту.

На закінчення свого звіту голова подякував усім за примірну співпрацю.

Секретарка Ксеня Кучер звітувала про свої завдання скликати та протоколувати наради. Брала теж участь в загальній праці Відділу.

Секретар листів Роман Лазарчук звітував про виготовлення звернень до громади з Різдвяними побажаннями та закликами до співпраці, висилку правітів та ґратуляцій визначним церковним та суспільним особам з надоги їхнього ювілею або підвищення. Писав про працю Відділу до нашої преси.

Фінансовий референт Дмитро Федорко подав, що у звітному році було 182 особових і 18 організаційних платників громадського фонду. Разом зібрано 4,692 дол. З цього на СКВУ 2,335, а на УАКР 2,357 дол. Прикрою справою, яка, надіймось, не повториться, є перекручення або пропущення прізвищ платників у пресових звідомленнях.

Скарбник Йосиф Постоловський звітував, що приходи в минулому році були на суму 2,120 дол., а розходи на суму 2,059 дол.

Обширний звіт про свою діяльність подав референт оборони політв'язнів та завідуючий відділовим бюром Мирослав Хрін. В такому характері він брав активну участь в усіх починах та праці Відділу. Його найбільш маркантним успіхом було інтерв'ю з місцевою пресою з нагоди приїзду до Дітройту президента Дж. Буша в справі господарської помочі Польщі. Разом з д-ром Ярославом Березовським, заступником голови Відділу, він полагоджував листування, дописи та спростування до преси англійською мовою.

В дискусії над звітами присутні висловили признання та подяку голові Відділу, а також таким невтомним працівникам Відділу як Дмитро Федорко, Мирослав Хрін, д-р Ярослав Березовський, Емілія Запорожець, та Йосиф Постоловський.

Внесок Контрольної Комісії на уділення абсолюторії уступаючій управі прийнято одноголосно.

Листу нової Управи, запропоновану головою Номінаційної комісії Любомиром Татухом прийнято з невеликими змінами. Скріплена новими багатонадійними силами Управа виглядає так: З. Василькевич — голова, д-р Ярослав Березовський — екзекутивний заступник голови, мґр Рома Дигдало — заступник голови, секретар протоколів — Ксеня Кучер, секретар листів — Роман Лазарчук, скарбник Йосиф Постоловський, референт Громадського фонду — Дмитро Федорко, референт зовнішніх зв'язків — Емілія Запорожець, референт оборони політв'язнів — М. Хрін. Члени Управи: Ярослав Базюк, Михайло Березовський, інж. Степам Білий, Йосиф Бевцик, Осип Бігун, Павло Герман, Микола Дякун, Валентин Ковальський, д-р Марко Лісківський, Олександер Майсюра, Олександра Місьонґ, Володимир Ощудляк, Петро Семеґен, Микола Татарин, Любомир Татух та Рома Тобіянська. Контрольна Комісія: інж. Богдан Петріна — голова, Василь Колодчин і Василь Папіж — члени.

Запрошений до слова д-р Богдан Шебунчак передав привіт і признання від голови УАКР д-ра Івана Флиса та цілої Управи за осяги в багатогранній праці Відділу. Поручав не занедбувати зовнішнього сектра , бо це наша слаба сторінка. На його думку нам треба підтримувати всі прояви та усіх представників змагань до національної свідомості в сьогоднішній Україні. Він боліє над ненормальним станом справи об'єднаного представництва нашої громади в ЗСА, але передумовою такого об'єднання є загальне прийняття демократичних основ у громадському уладі.

У виміні думок взяли участь: інж. С. Білий, Е. Запорожець, П. Семеґен, Маріянна Лісківська, Любомир Татух та Р. Лазарчук.

Дружня гутірка присутніх продовжувалась після закінчення Загальних зборів при каві та солодкому.

Р. Л.

Будова пам'ятника Тарасові Шевченкові в Бразилії

Проєкт пам'ятника Тарасові Шевченкові в Бразилії.

„Будеш, Батьку, панувати
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть".

Українці в Бразилії будують від чотирьох літ величавий пам'ятник Тарасові Шевченкові, нашому національному Пророкові, генієві і найбільшому поетові та неустрашимому борцеві за національне і соціяльне визволення нашого народу. Шевченківський комітет у Бразилії, який взявся за реалізацію цього почесного національного діла, заповів інавгурацію пам'ятника на неділю 3-го грудня цього ювілейного Шевченківського 1989 року, з приводу 175-ліття з дня уродин поета.

Пам'ятник буде збудований в місті Прудентополіс, в провінції Парана, яке є центром українського поселення. На 50.000 мешканців 80-відсотків — це нащадки українських поселенців, які говорять українською мовою, ходять до українських церков та признаються до своєї національної спільноти. В Бразилії, головно в провінції Парана, столицею якої є Куритиба, живе коло 300.000 українців, які мають свої культурно-освітні товариства та молодечі організації, українознавчі школи, церкви та церковну ієрархію.

Місце пам'ятника — це обширна і висока площина, напроти величавого храму Божого, яке посвятив 10-го серпня 1986 року Владика Кир Єфрем Кривий, Єпископ для українців католиків в Бразилії, в асисті священиків і присутності мас українського громадянства, між яким було багато українських туристів з ЗСА, Канади і Арґентини та жіночий хор „Веснівка" з Торонто, Канада.

На цьому терені, забравши землю, вже збудовано багатокімнатну будівлю, в якій буде міститися Шевченківський музей та музеї українського поселення в Бразилії і української культури. На верху будівлі, зміц неної залізо-бетоном, пригот товано базу під пам'ятник Т. Шевченкові, якого фіґуру виготовляє в бронзі відомий скульптор Лев Молодожанин з Вінніпеґу, Канада, автор пам'ятників Т. Шевченкові в Арґентині (Бу енос Айрес, 1971) та ЗСА (Вашінґтон, 1964), Дж. Діфенбейкера в Канаді (Оттава 1988), св. Володимира Великого в Англії (Лондон, 1988), Папи Павла XIII в Німеччині та багатьох вартісних скульптур і мозаїк.

Шевченківський комітет у Бразилії не є в стані зібрати потрібні фонди на докінчення пам'ятника поетові із-за великої економічної кризи в цій країні, тому українці в Канаді і ЗСА, які є обізнані із цією ситуацією та культурними і громадськими потребами наших братів і сестер по крові в Бразилії, зорганізували Допомічний Шевченківський комітет, щоб зібрати між українськими патріотами в Канаді і Америці потрібну суму грошей на докінчення будови цього великого почину.

Канадсько - американський комітет будови пам'ятника Тарасові Шевченкові в Бразилії допоможе також Шевченківському комітетові в тій країні зорганізувати величаві інавгураційні святкування, щоб вони стали величавим трибутом безсмертному Кобзареві України не тільки тамошніх українців, але рівночасно національною маніфестацією всієї нашої діяспори.

Щоб увіковічнити факт, що цей пам'ятник Т. Шевченкові збудовано за важко запрацьовані гроші українських патріотів, імена всіх жертводавців будуть поміщені на окремій пропам'ятній таблиці, яка буде вмурована в постумент пам'ятника, в поазбучному порядку: почесні фундатори 2,000 дол. і більше; меценати 1,000 дол. і більше; патроні 500 дол. і більше; добродії 250 дол. і більше; спонзори 100 дол. і більше.

Крім цього, всі жертводавці, також і ті до 100 дол. включно, будуть проголошені в українській пресі, поміщені в пізніше надрукованій пропам'ятній книзі будови пам'ятника з їхніми світлинами та одержать відповідні посвідки, необхідні для відтягнення вплачених сум від податку.

Українці своїми щедрими пожертвами на фонд будови пам'ятника Тарасові Шев ченкові в Бразилії докажім нашу національну солідарність та вірність заповітам нашого національного пророка і Україні.

Хай пам'ятники Т. Шевченкові по всіх країнах посе лення українців: в Арґентині, Параґваї, Америці, Канаді, Франції, а тепер і в Бразилії стануть неофіційними амбасадорами нашого поневоленого, але нескореного народу.

Канадсько-американський комітет будови пам'ятника Т. Шевченкові в Бразилії під патронатом Світового Конгресу Вільних Українців

Пожертви просимо прислати на таку адресу: Taras Shevchenko Monument in Brazil, Canadian and USA Comittee, 2118-A Bloor St. West (2nd floor), Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada. На чеках просимо зазначувати T. Schevchenko Monument in Brazil.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило, що в суботу увечорі недалеко від міста Алма-Ата зударилися два товарні поїзди, на плятформі одного з яких були цистерни з легкозаймистим газом, мабуть, пропаном. В результаті зудару стався сильний вибух. Повністю знищені кілька підприємств і 13 житлових будинків. ТАСС повідомив про „людські жертви", не вказавши кількости загиблих. Створена урядова комісія для розслідування причин катастрофи.

Проф. М. Степаненко...

(Закінчення зі стор. 1)

то, котрий очолює проф. д-р Олег Підгайний. Згадав д-р М. Степаненко також і про те, що той же інститут підготував до друку бібліографію на кілька сот сторінок, яку конечно і щонайскорше треба видати. Авторами цієї бібліографії є Олександра І. Підгайна і проф. д-р Олег Підгайний. Окремим завданням братства є підтримувати родину — законних спадкоємців сл. п. Симона Петлюри, а в першу чергу Блаженнішого Митрополита і Первоієрарха УАПЦ Мстислава — племінника Симона Петлюри і першого Почесного Члена Братства, що найбільше спричинився до збережен ня і утривалення спадщини найбільшого українця XX століття, бо передав збережені родиною матеріяли, законодавчі акти, листи та інші важливі документи, що їх видано двома збірниками під фірмою УВАН „Симон Петлюра".

Наша гутірка добігає кінця, і д-р М. Степаненко розказує про найближчі завдання Братства, а саме: уряджувати різні конференції, щоб ім'я Симона Петлюри було відоме завжди, перевидати забуті або обмежені твори, спомини чи публікації.

В цьому місці проф. М. Степаненко звертається зі закликом „гідно і величаво відсвяткувати цього 1989 року 110-ліття з дня народження Симона Петлюри — Батька новітньої Української Державности, її невтомного Будівничого й славетного Головнокомандувача збройних сил Української Народної Республіки".

Говорячи про ці найближчі завдання, д-р М. Степаненко інформує про те, що у справах діяльности Братства, пожертв на фонд ім. бл. п. Юлії Безсонів, придбання дотеперішніх видань „Петлюріяни" тощо можна писати до: FOSPAFSOU 1114 Holly Oak Circle, San Jose, Ca., 95120. або до Головного Правління Братства — Fraternity of Symon Petlura's Adherents for Sovereighnty of Ukraine P.O.Box 316, S. Bound Brook, N.J.08880.

У СТОЛИЦІ ЕСТОНІЇ Таллінi відбулася демонстрація протесту, пов'язана з річницею укладення ганебного пакту між нацистською Німеччиною і Совєтським Союзом. Підписання пакту Молотова і Ріббентропа у 1939 році привело рік пізніше до ліквідації демократичних режимів у прибалтійських державах і насильного приєднання їх до совєтської імперії. Як повідомили з Таллінa, влада не вжила ніяких заходів до розгону демонстрації. На деяких плякатах, що їх несли демонстранти, були написи „Поставити КҐБ під контролю народу!"

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Англії повідомило амбасадора СССР у Лондоні Леоніда Зам'ятіна про виселення з країни групи совєтських громадян, переважно дипломатів, обвинувачених у діяльності, несумісній з їх статусом. У відповідь міністерство закордонних справ СССР оголосило персонами нон ґрата 11 англійських дипломатів і журналістів. Серед висланих англійців — московський кореспондент газети „Сандей Таймс" Енґус Роксбур. Коментуючи дії совєтських властей, Е. Роксбур сказав: „Це рішення було особливо пригноблюючим для мене, бо я присвятив половину свого життя вивченню російської мови і культури. Я привик вважати Росію другою батьківщиною".

ВИСТУПАЮЧИ У ПАРЛЯМЕНТІ, прем'єр-міністер Італії Чіріяко де Міта заявив, що має намір повідомити президента республіки Франческо Коссіґу про резиґнацію свого кабінету. Як вважають, резиґнація Ч. де Міти викликана тим, що очолювана ним Християнсько-демократична партія не змогла знайти спільної мови з соціялістами. Де Міта очолював 48-ий з ряду італійський кабінет за післявоєнний період.

З ТБІЛІСІ НАДІЙШЛА вістка про звільнення чотирьох лідерів національно-демократичного руху, заарештованих після подій 9-го квітня. У четвер, 18-го травня, з Ортачальської в'язниці були звільнені Звіяд Гамсахурдія, Мераб Костава, Георгій Чантурія і Іраклій Церетелі. Кримінальна справа, порушена проти цих осіб, яких обвинувачують в „порушенні громадського порядку", однак не припинена. Всі четверо звільнені під розписку про невиїзд з Тбілісі. Ділячись своїми думками з приводу їх звільнення, 51-річний письменник, голова Грузинської Гельсінкської групи Звіяд Гамсахурдія сказав: „Радіти покищо нема з чого. Нас випустили лише тому, що в Грузії плянувався загальний страйк з вимогою нашого звільнення. Так що власті були більше стурбовані своєю кишенею, ніж відновленням справедливости".

У десятиліття...

(Закінчення зі стор. 2)

нього і привітала цей крок польських підпільно-революційних кіл. Ця ж відповідь КУППО була дуже позитивно прийнята і широко коментована в пресових органанах цих організацій. Слідом за українцями пішли і литовці, і білорусини, вітаючи цей крок поляків. Поглиблючи дальшу співпрацю з нашими сусідами і приятелями КУППО через своїх представників на Европу — В. Малиновича і К. Митровича приступили до побудови спільної міжнародної організації з осідком в Парижі під назвою „Де Кооперacioне", яка видала спільну декларацію про взаємну співпрацю та видає малого формату орган під назвою „Акорд" на мовах членів цієї міжнародної організації. В українській мові вийшло вже два числа. З того часу представники цієї міжнародної організації, а в тому і представники українців від КУППО виступають на міжнародних форумах в Парижі, Штрассбурґу чи на тзв. Гельсінкських конференціях в справах людських і національних прав наших народів. Наприклад, на Віденській Гельсінкській Конференції в 1986 році представники цих народів, як члени „Де Кооперacioне" видали вже спільну „Декларацію" в обороні прав тих народів, яких вони репрезентують. Від українців підписав цю декларацію представник КУППО інж. Малинович і „приватно" Надія Світлична.

КУППО через свою пресову Службу кожночасно інформує українську ґромадськість про свою працю, подаючи періодично пресові звідомлення до української преси, також інформації чи вияснення для чужинецьких пресових органів і урядових чинників. Це саме роблять представники КУППО по різних нагодах на терені свого діяння, а в тому в Европі. Пресова Служба КУППО може бути при більших матеріяльних засобах корисним і достовірним джерелом інформації для чужинецького світу. Зокрема при тісній співпраці з Пресовою Службою Закордонного Представництва Української Гельсінкської Спілки, як найбільш достовірного джерела подій в Україні Пресова Служба КУППО може сповняти поважну ролю авторитетного інформатора української громади і чужинецького світу про українські справи тут на чужині і там в Україні.

За десять років свого існування призбирався чималий архів про корисну працю КУППО. Тут ми подали дуже загальний огляд діяльности цього форуму чи коаліції українських політичних партій і організацій, що стоять на плятформі політичного плюралізму. Як ми вже зазначили раніше КУППО не є політичним центром, але форумом опінії українських політичних партій і організацій, які стоять на плятформі політичного плюралізму, яке пройшло довгі роки спільної співпраці так на зовнішньому як і на внутрішньо-політичному відтинку і таку ролю буде сповняти і далі у своїй корисній праці для української справи. Саме виступаючи в характері форуму опінії політичних партій і організацій перед чужинецьким світом КУППО в той спосіб виробило собі марку поважного речника політичної думки цих українських політичних середовищ. Годиться сказати в десяту річницю постання цієї найширшої політичної коаліції, що вона у формі КУППО виявила на всіх відтинках своєї діяльности корисну співпрацю всіх її партнерів, взаємну пошану і дружню атмосферу у вирішуванні важних справ визвольної політики, що дає тверду запоруку для дальшої творчої діяльности.

Світлій пам'яті д-ра Р. Флюнта

У „Свободі" з 24-го березня 1989 року знайшла я несподівано й нежданo посмертну згадку про д-ра Романа Флюнта. Я прочитувала ще і ще раз (гадала, може привиділося), бо ніяк не вкладалося в моїй голові, що той молодий (колись) надійний лікар передчасно переставився у потойбічний — кращий світ.... Та враз насунулись спомини з давніх часів перебування в ДП таборі Ґанґгофер-Зідлюнг у Реґенсбурзі в Німеччині.

Готуючись до заокеанської еміграції, я учащала на медсестерський курс, що його зорганізувала в нашому таборі Санітарно-Харитативна Служба, яку очолював д-р Осип Любчак. Курс той відбувався в вечірніх годинах у приміщенні місцевого таборового шпиталю. Курс тривав 9 місяців та обіймав теоретичний засяг трирічної медсестерської школи. Всіх предметів-дисциплін було 17, а саме: анатомія, бактеріологія, фізіологія, внутрішні недуги, інфекційні хвороби, загальна хірургія та перша допомога, гінекологія і положництво, дитячі хвороби і плекання немовлят, шкірні і венеричні хвороби, догляд хворих, загальна гігієна та суспільні недуги.

Згадані дисципліни викладали українські лікарі, що жили в таборі, а деякі в місті Реґенсбург. Курс закінчився іспитом українською мовою перед іспитовою комісією, яку очолював проф. д-р Віктор Андрієвський, а членами комісії були д-р Іван Жовнірових і д-р Роман Флюнт. Іспит здало 33 курсантки. Я була між ними.

На тих курсах анатомію викладав д-р Р. Флюнт. Він був тоді зовсім молодою людиною, який солідно ставився до взятих добровільно обов'язків. Його виклад домінував досконалим знанням предмету, що його він виголошував плинно, добірною українською мовою, ніколи не вживаючи запозичень. І саме тим він відрізнявся між викладачами та збагатив наш мовний словник. Він був зрівноважений і уважний до кожної з нас і навіть вибачливий, як цього було потрібно. Як молодий лікар він ніколи не висував своєї особи, тому не був популярним, а радше тримався в тіні серед своїх колеґ і цю велику прикмету скромности застосовував у дальшому житті.

Случаючи викладів і пояснень, ми духовно -громадсько дозрівали й усвідомлювали, до якої поважної і відвічальної професії готовимось, тому майже ковтали заподавані нам дисципліни. Не можу, на жаль, подати, скільки з нас дальше могли служити своїм знанням іншим у цій професії, після того, як роз'їхалися по світі, по нових поселеннях.

Залишеній у смутку дружині Ліді, синам Маркові і Юркові та тещі Марії Голуб висловлюю глибоке співчуття з приводу смерти д-р Романа Глюнта.

Іванна Зельська

ВИПАДКИ РАСИЗМУ в американських університетах значно зростають, а це в свою чергу витворює ще більшу прірву між неграми і білими студентами. Науковці стверджують, що це явище спровоковане обуренням білих студентів тим, що неграм надається перевагу в багатьох випадках. Натомість студенти негри нарікають і дивуються нечутливості своїх білих колеґ. Одначе у всіх зростають побоювання про те, щоб з цього не виникли нові клопоти.

Учені з Гарварду доповідали в Чикаґо

Три науковці, пов'язані з Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету, виступали в січні й лютому ц.р. у серії університетських викладів в університеті Лойоли в Чикаґо, присвяченій тематиці християнізації Руси-України. Саме вони розпочали унікальну серію публічних доповідей, що відбувалися в рамках курсу з політичних наук на тему „релігія, держава і національність у Київській Русі та серед східніх слов'ян", який вів професор цього університету д-р Василь Маркусь.

Одночасно запрошені доповідачі виступали і для української публіки на форумі філії Українського католицького університету в Чикаґо. Фінансово спонзорував цю цікаву серію викладів (десять доповідачів) чикаґський ювілейний Комітет Тисячоліття Хрищення Руси-України, що його очолює дир. Роман Мицик.

Започаткував серію, яка щойно закінчилася, професор катедри історії України ім. М. Грушевського Омелян Пріцак. Він доповідав в Лойолі 26-го січня на тему „Суспільно-політичне тло хрищення та його міжнародне значення". Проф. Пріцак з'ясував ситуацію в Київській Русі перед 988 роком, подав широку картину зв'язків цієї держави і східньо-слов'янського світу з сусідами, а зокрема із Заходом, Скандинавією та Візантією, й критично розглянув літописну розповідь про сам акт охрещення русичів та саму постать Володимира Великого.

27-го січня проф. О. Пріцак у філії УКУ виступив зі своїми думками про перше тисячоліття в історії України, висловлюючися критично про причини невдач у суспільно-державному розвитку української нації та висуваючи кілька ідей, важливих на майбутнє. Контроверсійним для декого видався погляд, що український народ не зумів розвинути повноцінної структури до державного життя, як і те, що у своїх історичних альтернативах не прийняв ясної культурно-суспільної і політичної орієнтації. Відважними були думки О. Пріцака щодо майбутнього розвитку, який він розцінює критично, але не песимістично.

Інавґураційною в університеті Лойоли, бо з ширшою публікою та додатковою програмою, була лекція візантолога проф. Ігоря Шевченка, заступника директора Гарвардського Інституту. 3-го лютого І. Шевченко доповідав про „Візантію і Київське християнство". Він докладно розглянув грецько-візантійське коріння і впливи Константинополя на Церкву, релігійний і політичний світогляд східніх слов'ян, а зокрема Київської держави. Він схарактеризував візантійські місії, в тому й кирило-метоіївську, та з'ясував, чому на Русі ця місія, а не інші, була успішною.

Після прийняття для всіх учасників доповіді, присутні мали ще змогу насолоджуватися високоякісним співом Чикаґського камерного ансамблю, що під диригентурою мгр Наді Савин виконав низку українських колядок і щедрівок. До речі буде ствердити, що серед співаків немає ні одного українця, а виконали вони цілий репертуар, включно з віншуванням, українською мовою.

Наступного дня 4-го лютого проф. Шевченко доповідав для українців про Тисячоліття Хрищення і вклад Гарвардського Інституту в його наукове відзначення. Він підкреслив центральну ролю УНІҐУ у цих програмах, зокрема ближче інформувати про міжнародний конгрес у Равенні та про розпочатий корпус українського досекулярного письменства; цей проєкт має сьогодні вийняткове значення ще й тому, що у його реалізацію включилися українські вчені та установи з України.

Додатковим співспонзором цих двох викладів був Чикаґський Комітет сприяння Гарвардові, що його очолює д-р Пилип Демус.

Третім викладачем, що представляв Гарвард у Лойолі, був д-р Ярослав Ісаєвич (Інститут суспільних наук АН УРСР у Львові), що перебував у 1988-89 академічному році в науковому відрядженні в Гарварді як викладач історії культури. Д-р Ісаєвич читав лекцію 23 лютого про книгодрукування й освіту в Україні та в сумежних країнах у XVI-XVII ст. З величезним знанням джерельних матеріялів Я. Ісаєвич підніс низку маловідомих фактів та переконливо представив картину високого культурного розвитку на Україні й Білорусі в цьому періоді. (Інші проблеми раннього християнства Київської Руси, а саме — етногенеза східніх слов'ян і державні формації IX-XIV ст. та суспільно-державна ідеологія на Русі, були представлені у викладах керівника курсу В. Маркуся).

Для української публіки д-р Ісаєвич промовляв 24-го лютого, концетруючись на питаннях шкільництва, релігійного та світського письменства, мистецтва і будівництва. Ця доповідь була ілюстрована прозірками. Доповідач, як і його попередники, давав вичерпні відповіді навіть з-поза проблематики доповіді. Вона притягла численну публіку, після чого відбулося прийняття, яке влаштував 29-ий Відділу СУА, що його очолює Оксана Роздольська.

У серії публічних викладів Лойолі про Тисячоліття були ще виклади про російські церковні проблеми: „Від схизми до удержавлення Російської православної Церкви, 1670-1770 років (проф. Джеймс Крекрефт) та „Російське православ'я і релігійна думка в Російській імперії в XIX ст. (проф. Франк Вокер), а також доповідь про релігію, культуру і національність у Білорусії (проф. Тома Бирд).

Варт зазначити, що в лютому протягом цілого місяця відбулася в бібліотеці університету Лойоли виставка з тематикою „Тисяча років українського християнства", що представляла книжкові видання, книги-раритети, церковну утвар, ікони з XVIII-XIX ст. та макет дерев'яної церкви. Експонати, позичені Українським Музеєм, книгарнею Ставропіґією, собором свв. Володимира і Ольги та іншими особами й установами, були приміщені в чотирьох ґабльотах та трьох виставкових вікнах. Сотні студентів та професорів, які оглядали виставку, висловилися дуже позитивно про неї та ґратулювали саме за таку форму відзначення українського Тисячоліття.

Ювілейний комітет

Українці Ричмонду вшанували Т. Шевченка

Ричмонд., Вірджінія — 18 березня ц. р. тут вшанували видатного українського поета, борця за волю України Тараса Шевченка.

Після відправи Служби Божої в церкві св. Івана Хрестителя о. Тарас Лончина запросив усіх до залі, де з портрета у вишитому рушнику дивився сумними очима наш Великий Кобзар.

Кожен, входячи до залі, бачив також і жовто-блакитний національний прапор України, що завжди збуджує почуття гордости за нашу батьківщину, яка не скорилась багаторічному рабству і продовжує боротись за свою самостійність.

В цій залі відбулося врочисте відзначення 175-их роковин від дня народження Т. Шевченка.

Вступне слово виголосив о. Т. Лончина і прочитав вірш, уривок з поеми „Юродивий". Наступним промовцем був Г. Приймак, який виступив на тему: „Шевченко кличе до єдиномислія і братолюбія". В цій доповіді він розповів коротко про життя та творчість Т. Шевченка. Потім були продекламовані уривки з поетичних творів Шевченка та виконано пісні: „Заповіт", „Думи мої, думи мої", „Реве та стогне Дніпр широкий". Свою промову Г. Приймак закінчив словами: „Тарас Шевченко навчав нас своїми творами так само, як вчить Святе Письмо: „Коли хтось каже я люблю Бога, а ненавидить брата свого, той не правдомовець". Отже брак любови між нами, українцями, є першопричиною всіх наших невдач. Шевченкове „Посланіє" є повне закликів до любови і братерства".

Після офіційної частини всі разом заспівали український національний гимн. На закінчення присутні мали нагоду ознайомитись з філателістичною виставкою українських поштових марок, пояснення до якої додав українською й англійською мовами господар і власник виставки Г. Приймак, член СУФН. Ця його виставка на тему „Життя і творчість Т. Г. Шевченка" була вже показана в Ричмонді, Вашінґтоні, Керґонксоні, на „Союзівці", в Монтреалі (Канада) та в інших стейтах ЗСА. У Ричмонді виставка дістала вищу нагороду, як одна із кращих у 1984 році. Вона відзначена також медалею „Апфельбаума", дипломом та кубком. Так оцінили глядачі малярство Т. Шевченка, відображене на марках. На виставці були також малюнки Т. Шевченка: „Автопортрет зі свічкою", „Катерина", „Селянська родина" та інші.

Американські...

(Закінчення зі стор. 2)

тику тодішнього диктатора. На цьому місці автор згадує про відступ ЗСА від своїх приятелів: Корейську війну, В'єтнам і вбивство братів Дєм, Формозу, Іран і Філіппіни. Після слів автора, уряд Акіно нагадує йому соціялістичний уряд Керенського в Росії, після упадку якого прийшли до влади комуністи. Він пророкує, що це саме станеться на Філіппінах. Він згадує, що Кеннеді, щоб випростувати свій „антикомуністичний хребет", післав американське військо до В'єтнаму, а не на Кубу, яка є багато ближче до ЗСА, як В'єтнам.

Рада закордонних зв'язків стремить до цього, щоб запровадити у світі новий порядок, якому мав би підпорядкуватися суверенітет ЗСА. Перлоф остерігає американців, що вони мусять вибирати або свободу, або новий світовий порядок. Він твердить, що коли ми будемо чекати задовго, то національна криза може заставить нас.

У 1987 році, президентом Ради закордонних зв'язків був Пітер Тарнов, правнук російського еміґранта, який твердив, що „без злуки ЗСА зі СССР, не може бути одного світового уряду". (стор. 206). На протязі 50-ти років, американську закордонну політику формувала одна й та сама група людей, тобто члени РЗС — банкіри, члени східнього естаблішменту, вихованки Гарварду. Рада ця видає свій журнал „Форейн Афферс", в якому її члени в своїх статтях формують закордонну політику ЗСА.